

Høringsnotat vedrørende lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter

1. Indledning

Med lovforslaget udskilles reguleringen for fondsmæglerselskaber og de særlige regler, der gælder for ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed. Herved etableres der efter anbefaling fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering en ny særskilt lov for fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Formålet med lovforslaget er at støtte op om en regulering, der er målrettet og afstemt fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler, samt skabe klarhed og overblik i reguleringen af fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter. Det samtidig med, at en høj investorbeskyttelse samt tillid til den finansielle sektor og den finansielle stabilitet fastholdes.

Med lovforslaget implementeres et nyt direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber ("IFD"), der sammen med en ny forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber ("IFR"), der finder anvendelse fra den 26. juni 2021.

IFD omfatter udpegning af tilsynsmyndigheder og deres beføjelser m.v. samt tilsyn og principper for tilsyn, herunder bl.a. hjemlands- og værtslandstilsyn, tavshedspligt, sanktioner og undersøgelsesbeføjelser. IFD regulerer også fondsmæglerselskabers kapital og solvens, likviditet, ledelse og styring i relation til risici samt aflønning, herunder tilsynsmyndighedernes beføjelser i den henseende. IFR fastsætter krav til fondsmæglerselskabers kapital, likviditet og koncentrationsrisiko samt krav til rapportering til tilsynsmyndigheden og oplysningsforpligtelser.

Med implementeringen af IFD og IFR vil fondsmæglerselskaber på de anførte områder ikke længere være reguleret af samme regelsæt som pengeinstitutter, medmindre de er store og banklignende, men af et regelsæt der i endnu højere grad er afstemt og målrettet fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler. Alle danske fondsmæglerselskaber vil aktuelt blive omfattet af IFD og IFR.

Med lovforslaget videreføres også gældende regler, der implementerer anden EU-regulering for fondsmæglerselskaber, herunder bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter ("MiFID II").

Lovforslaget blev sendt i høring den 13. november 2020 med frist for bemærkninger den 16. december 2020. Der er modtaget otte høringssvar med materielle bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til nogle redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende bestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

De hørte parter er generelt positive over for udskillelsen af fondsmæglerselskaber til egen sektorlov og implementeringen af IFD.

Den danske Fondsmæglerforening ser positivt på IFD og IFR, der er bedre afstemt fondsmæglerselskabers aktiviteter og risici. At fondsmæglerbranchen hidtil i vid udstrækning har været underlagt samme regulering som pengeinstitutter har efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse ført til unødvendig kompleks og disproportional regulering. Den danske Fondsmæglerforening opfordrer derfor til, at præmissen om målrettet regulering haves for øje ved implementering af IFD i dansk ret og særligt henset til, at der i Danmark på nuværende tidspunkt ikke er store systemisk vigtige fondsmæglerselskaber.

Finans Danmark påpeger, at det ved udskillelsen af fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter som første led i opsplitningen af lov om finansiell virksomhed er afgørende, at det sikres, at der i processen med den øvrige opsplitning af lov om finansiell virksomhed er mulighed for at tage sektorspecifikke hensyn, hvor det er relevant. Videre peger Finans Danmark på, at de lovgivningsvalg, der er truffet i forbindelse med nærværende lovforslag, ikke nødvendigvis bør blive normerende for de senere lovforslag.

Finans Danmark konstaterer, at der er lagt op til at videreføre nationale regler (nationale regler uden for EU-reguleringens område, hvilket efter Finans Danmarks opfattelse betyder, at fondsmæglerselskaber ikke opnår de lettelser, der er tiltænkt med IFD. Finans Danmark anerkender, at der kan være væsentlige forhold, som begrunder en videreførelse af nationale særregler, da de kan skabe et dansk "level playing field" på tværs af den finansielle sektor. Finans Danmark ser dog samtidigt et hensyn at varetage i forhold til at sikre fondsmæglerselskabers mulighed for at konkurrere på lige vilkår på det danske og europæiske marked.

Dansk Erhverv imødeser lovgivning, der er udtryk for agil og liberal regulering, som tilmed giver plads til alle på markedet uden at sætte investorbeskyttelse og kapitalkrav over styr. Hermed forstås efter Dansk Erhvervs opfattelse regulering, der fastsætter krav til virksomheder og brancher, der er proportionale med de risici, som den pågældende virksomhedsform eller branche med rimelighed udgør for samfundet og i denne sammenhæng for den finansielle stabilitet. Dansk Erhverv går ind for, at europæisk regulering implementeres direktivnært, hvilket efter Dansk Erhvervs opfattelse indebærer, at eventuelle nationale særregler i udgangspunktet ikke videreføres, medmindre der foreligger særlige vægtige grunde for et højere niveau af investorbeskyttelse i Danmark, end hvad EU-reguleringen lægger op til. Denne fremgangsmåde er med til at sikre "level playing field" mellem forskellige brancher på tværs af sektorer og på tværs af EU-landene.

Kommentar

Formålet med lovforslaget er at støtte op om en regulering, der er målrettet og afstemt fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler, samt skabe klarhed og overblik i reguleringen af fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter.

Med lovforslaget sker der en direktivnær implementering af IFD (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber).

I forbindelse med lovforslaget er der desuden foretaget en konkret vurdering af mulighederne for at lempe eksisterende nationale særregler for fondsmæglerselskaber. Det er generelt vurderet, at gældende nationale særregler bør videreføres for fondsmæglerselskaber, der hvor der er et vægtigt hensyn til investorbeskyttelsen og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber, hvilket også medvirker til sikring af tilliden til den samlede finansielle sektor og dermed den finansielle stabilitet.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarenes konkrete emner tager udgangspunkt i følgende opdeling:

- 3.1. Udskillelse i særskilt sektorlov
- 3.2. Nationale regler
- 3.3. Definitioner
- 3.4. Begrænsning af accessorisk virksomhed
- 3.5. Forpligtelse til at benytte betegnelsen "fondsmæglerselskab" i navn
- 3.6. Forpligtelse til at aflægge årlig erklæring om opbevaring af kundemidler
- 3.7. Forpligtelse til at anvende aktieselskabsform m.v.
- 3.8. God skik-regler for fondsmæglerholdingvirksomheder
- 3.9. Underretningsforpligtelse vedr. erhvervelser af kvalificerede andele i udenlandske virksomheder
- 3.10. Krav til bestyrelsens ledelse af virksomheden, herunder for fondsmæglerholdingvirksomheder, og hjemmel til at fastsætte nærmere regler
- 3.11. Krav til bestyrelsens forretningsorden og afholdelse af bestyrelsesmøder

- 3.12. Krav til tegningsretten
- 3.13. Krav til indkaldelse til og afholdelse af generalforsamling
- 3.14. Egnethed- og hæderlighedskrav i fondsmæglerholdingvirksomheder
- 3.15. Forbud mod personsammenfald i bestyrelsen og direktionen
- 3.16. Krav om nedsættelse af nominerings-, risiko- og aflønningsudvalg
- 3.17. Krav om bestyrelsesgodkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og direktionsmedlemmer m.fl.
- 3.18. Spekulationsforbud for direktionsmedlemmer m.fl.
- 3.19. Krav om bestyrelsesgodkendelse af eksponering m.v. i relation til direktionsmedlemmer m.fl.
- 3.20. Krav om bestyrelsestilladelse til andre hverv m.v. for direktionsmedlemmer m.fl.
- 3.21. Krav til virksomhedsstyring for fondsmæglerholdingvirksomheder
- 3.22. Hjemmel til at udstede regler om outsourcing samt definition af outsourcing
- 3.23. Krav til tavsheds klausuler i forbindelse med ansættelsesaftaler
- 3.24. Oplysningspligt over for Finanstilsynet
- 3.25. Aflønningsregler
- 3.26. Regler for videregivelse af fortrolige oplysninger
- 3.27. Krav om tilstrækkeligt kapitalgrundlag (det individuelle solvensbehov) og hjemmel til at fastsætte nærmere regler
- 3.28. Regler for anbringelse af midler
- 3.29. Kapitalkrav for fondsmæglerholdingvirksomheder
- 3.30. Regler for koncerninterne transaktioner og eksponeringer
- 3.31. Regnskabsregler
- 3.32. Krav om godkendelse af sammenlægninger
- 3.33. Krav om register over finansielle kontrakter
- 3.34. Erhvervsministerens beføjelser vedr. krav til nedskrivningsegne passiver
- 3.35. Kontraktmæssig anerkendelse af suspension
- 3.36. Udeladelse af implementering af IFD
- 3.37. Ikrafttræden
- 3.38. Databeskyttelse

3.1 Udskillelse i særskilt sektorlov

Den danske Fondsmæglerforening støtter op om udskillelsen af fondsmæglerselskaber fra lov om finansiell virksomhed, men finder umiddelbart ikke, at det vil bidrage til ønsket om klarhed og overblik over reguleringen, at øvrige værdipapirhandleres ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter skal reguleres af en branchespecifik lov for fondsmæglerselskaber. Den danske Fondsmæglerforening foreslår, at dette revurderes. Den danske Fondsmæglerforening bemærker desuden, at den gerne ville have været inddraget yderligere i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse.

Finans Danmark støtter op om formålet med at udskille fondsmæglerselskaber og ydelsen samt udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter i en særskilt lov.

Forsikring & Pension støtter op om arbejdet med at opsplitte lov om finansiell virksomhed og bemærker, at i og med at lov om fondsmæglerselskaber og

investeringservice og -aktiviteter bliver den første branchelov, kan lovforslaget være med til at fastsætte rammerne for de kommende branchelove. Forsikring & Pension påpeger derfor, at det er vigtigt at holde fast i hensigten bag en branchespecifik lovopdeling. I forhold til regler i lov om finansiel virksomhed, der er ens på tværs af sektoren, peger Forsikring & Pension på, at det er vigtigt at bevare et godt samspil mellem de kommende branchelove, når der ikke længere eksisterer en fælleslov.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås det at udskille og videreføre de regler i lov om finansiel virksomhed, der regulerer krav om tilladelse som fondsmæglerselskab samt ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter. Herved etableres en særskilt lov om fondsmæglerselskaber samt ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter.

Hensigten med en samlet regulering for ovenstående aktører er at skabe klarhed og overblik over regulering af ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter, uanset om udbyder er et fondsmæglerselskab eller en anden værdipapirhandler som eksempelvis et pengeinstitut. Samtidig sikres det, at der til stadighed er en ensartet regulering på tværs af aktørerne og dermed lige konkurrencevilkår. Desuden sikres den bedst mulige lovgivningsproces i forbindelse med fremtidige lovændringer til gavn for de omfattede aktører.

Det vurderes videre, at de foreslåede bestemmelser, der angiver lovens anvendelsesområde, jf. lovforslagets § 2, giver overblik og klarhed over de af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på øvrige værdipapirhandlere. Det bemærkes i den sammenhæng, at forvaltere af alternative investeringsfonde ved en fejl ikke er medtaget i lovforslagets § 2, hvilket der vil blive korrigeret for.

Der har været løbende dialog med brancheorganisationerne i forbindelse med både forhandlingen af IFD/IFR og udarbejdelsen af lovforslaget. Der har således været afholdt to dialogmøder forinden høringen af lovforslaget og tre dialogmøder under høringen af lovforslaget. Derudover har Finanstilsynet holdt oplæg for Den danske Fondsmæglerforenings medlemmer efter, at lovforslaget blev sendt i høring. Endelig skal det bemærkes, at der fortsat pågår dialog med brancheorganisationerne, herunder i forhold til de kommende bekendtgørelser.

3.2 Nationale regler

Den danske Fondsmæglerforening finder, at der med det nye EU-reguleringsregime for fondsmæglerselskaber er sket et paradigmeskifte, der også er nødvendigt i forhold til fondsmæglerselskabernes meget begrænsede risici for kunder og samfundet i forhold til pengeinstitutter. Den danske Fondsmæglerforening henviser til, at fondsmæglerselskaber i en årrække på både nationalt og EU-retligt niveau har været underlagt stort set samme reguleringsregime som pengeinstitutter, hvilket har ført til en unødigt kompleks og disproportional regulering af fondsmæglerbranchen.

Den danske Fondsmæglerforening opfordrer til en direktivnær implementering, hvor der tages udgangspunkt i EU-reguleringen og ikke i gældende national regulering. Nationale særregler bør i udgangspunktet ikke videreføres, medmindre der foreligger særlige vægtige grunde, der kan henføres specifikt til det pågældende område. Den danske Fondsmæglerforening påpeger bl.a. vigtigheden af, at der ved en direktivnær implementering i videst muligt omfang sikres "level playing field" for danske fondsmæglerselskaber i forhold til fondsmæglerselskaber i andre lande.

Endeligt bemærker Den danske Fondsmæglerforening, at anvendelsesområdet for fondsmæglerholdingvirksomheder i vid udstrækning udgør national særregulering, og at det ikke af lovbemærkningerne fremgår, i hvilket omfang der er tale om national særregulering. Den danske Fondsmæglerforening finder, at reguleringen generelt bør begrænses til de områder, hvor der er risiko for omgåelse eller manglende effekt, hvis de ikke finder anvendelse på holdingniveau, f.eks. aflønningsregler og visse kapitalkrav. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at fondsmæglerholdingvirksomhederne generelt ikke er organiseret som fondsmæglerselskaberne med de funktioner fondsmæglerselskaberne har brug for i forbindelse med udøvelsen af deres virksomhed.

Finans Danmark bemærker, at lovforslaget implementerer IFD og samtidigt viderefører en række nationale særregler. Finans Danmark anerkender, at nationale særregler i nogle tilfælde kan være begrundede for at skabe et dansk "level playing field" på tværs af den finansielle sektor, men at der er en overvejelse i forhold til at sikre fondsmæglerselskabers mulighed for at konkurrere på lige vilkår på det danske og europæiske marked. Finans Danmark finder ikke, at der overordnet set er fundet den rette balance i lovforslaget. Finans Danmark finder derfor ikke, at fondsmæglerselskaberne med lovforslaget opnår de lettelser, der er tiltænkt med direktivet.

Kommentar

Med lovforslaget er anbefalingen fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering om at udskille fondsmæglerselskaber fra lov om finansiell virksomhed samtidig med implementeringen af IFD i dansk ret imødekommet.

Det er samtidig vigtigt at bemærke, at der med lovforslaget sker en direktivnær implementering af IFD. Med lovforslaget foreslås der derfor ikke nye nationale særregler for fondsmæglerselskaber.

I tråd med anbefalingen fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering er der endvidere foretaget en vurdering af de eksisterende nationale regler for fondsmæglerselskaber (nationale regler uden for EU-reguleringens område). Det er i den sammenhæng lagt til grund, at de eksisterende regler, der har baggrund i væsentlige samfundshensyn, skal videreføres. I vurderingen af behovet for at videreføre de gældende nationale regler har baggrunden for og hensynene bag den enkelte regel derfor indgået. Videre har der været

foretaget en vurdering af, hvorvidt reglen er proportional for fondsmæglerselskaber i forhold til evt. byrder og/eller evt. forringet konkurrenceevne, som reglen måtte medføre.

De gældende nationale regler har generelt det sigte at støtte op om en høj investorbeskyttelse og tilliden til fondsmæglerselskaber samt sikre et effektivt tilsyn med fondsmæglerselskaber. Reglerne sigter videre på at understøtte tilliden til den samlede finansielle sektor og den finansielle stabilitet og har således baggrund i væsentlige samfundshensyn.

Den danske Fondsmæglerforening har foranlediget, at Deloitte Statsautoriseret Revisionspartnerselskab har gennemført en høring af udvalgte udenlandske tilsynsmyndigheders påtænkte implementering af IFD i national ret. Den danske Fondsmæglerforening har som bilag til sit afgivne høringssvar bl.a. vedlagt de udvalgte tilsynsmyndigheders besvarelse af det anvendte spørgeskema. Det er dog vurderet, at spørgeskemaet ikke kan stå alene ved vurdering af de danske fondsmæglerselskabers konkurrenceevne i forhold til fondsmæglerselskaberne i de undersøgte lande. Spørgeskemaet belyser således ikke, om en national regel reelt udgør en konkurrencemæssig udfordring, men belyser alene tilsynsmyndighedernes forventede mere generiske tilgang til implementeringen af IFD og tillige MiFID II på udvalgte områder. Der må således tages forbehold for, at der i de undersøgte lande kan anden lovgivning, som træder i stedet for og erstatter en national særregel.

I forhold til fondsmæglerselskaber er det konkret vurderet, at de gældende nationale regler i vid udstrækning fortsat er begrundet i den rolle, fondsmæglerselskaber har i den finansielle sektor og det finansielle system, samt den omstændighed at fondsmæglerselskaber konkurrerer på områder med andre aktører i den finansielle sektorer. Fondsmæglerselskaber har således sammen med andre aktører i den finansielle sektor eneret til at varetage betroede opgaver, f.eks. pleje af tredjemandsmidler samt mulighed for at handle på de finansielle markeder på egne og/eller tredjemands vegne. Hertil kommer, at fondsmæglerselskaber må opbevare kunders midler og finansielle instrumenter.

Ses der bort fra de nationale regler i relation til fondsmæglerselskabers accessoriske tjenesteydelser, er der endvidere ikke tale om regler, der begrænser fondsmæglerselskabers forretningsmodeller, eller regler som fastsætter skærpede krav til fondsmæglerselskabers kapital, solvens og likviditet m.v. ud over, hvad der følger af IFD.

I den sammenhæng skal det også bemærkes, at Finanstilsynet ikke ved dialog med brancheorganisationer og fondsmæglerselskaber i de senere år er blevet præsenteret for forretningsmodeller, der ikke har kunne lade sig gøre på grund af de danske nationale regler.

Der er alene tale om nationale regler, der skal understøtte en forsvarlig ledelse og styring af fondsmæglerselskaber samt hindre interessekonflikter mellem fondsmæglerselskaber og deres ledelser og visse ansatte, der kan

skade investorbeskyttelsen og tilliden til fondsmæglerselskaberne. Videre understøtter reglerne et effektivt tilsyn til gavn for investorbeskyttelsen og tilliden til fondsmæglerselskaber.

For nærmere om vurderingen af konkrete nationale regler, der er modtaget hørings svar til, henvises til afsnit 3.

3.3. Definitioner (§ 10)

Den danske Fondsmæglerforening opfordrer til, at der i lovforslagets definitioner fokuseres på en direktivnær implementering med henblik på at undgå fortolkningsvanskeligheder i praksis ved eventuelle forskelle i definitioner fra lov om finansiel virksomhed, forarbejderne hertil og direktivtekst. De praktiske udfordringer opleves ifølge Den danske Fondsmæglerforening også i dialogen med internationale tilsynsmyndigheder eller kunder uden for Danmarks grænser, hvor national særregulering skal forklares og fortolkes.

Den danske Fondsmæglerforening udbeder sig konsekvent skelnen mellem benævnelserne selskaber og virksomheder i lovforslaget. Videre udbeder Den danske Fondsmæglerforening skelnen mellem benævnelserne fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber i lovforslagets bestemmelser.

Ud over ovenstående har Den danske Fondsmæglerforening konkrete bemærkninger til lovforslagets definitioner af henholdsvis outsourcing, variable lønde og eksponering. For så vidt angår definitionen af outsourcing påpeger Den danske Fondsmæglerforening, at området ikke er reguleret i IFD. Det er derfor Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse, at der ikke bør fastsættes særlig regulering af outsourcing ud over, hvad der følger af MiFID II.

Den danske Fondsmæglerforening finder det uhensigtsmæssigt at fastsætte en definition af variable lønde, der ikke følger af IFD eller IFR, da det derved risikeres, at der afviges fra den europæiske standard. I det omfang, der er behov for en afgrænsning, bør dette efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse ske i bekendtgørelsesform.

For så vidt angår definitionen af eksponering bemærker Den danske Fondsmæglerforening, at definitionen ikke følger af IFD eller IFR, og at definitionen både inkluderer fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Finans Danmark bemærker, at den foreslåede definition af outsourcing kan give anledning til fortolkningstvivel, da der i bekendtgørelse om outsourcing for kreditinstitutter m.v. sondres mellem outsourcing og kritisk eller vigtig outsourcing.

Videre bemærker Finans Danmark, at lovforslaget indeholder anden definition af en multilateral handelsfacilitet og organiseret handelsfacilitet end definitionerne heraf i lov om kapitalmarkeder. Finans Danmark opfordrer til, at der sikres tværgående konsistens i reguleringen for at undgå begrebsforvirring og unødige byrder for de berørte selskaber.

Kommentar

De i lovforslaget foreslåede definitioner er i overensstemmelse med den EU-regulering, der gennemføres med lovforslaget. Der er således tale om direktivnær implementering.

Med lovforslaget foreslås det at videreføre den gældende definition af variable løndele i § 5, stk. 1, nr. 48, i lov om finansiel virksomhed. Definitionen svarer til den foreslåede definition af variable løndele, der følger af udkast til "guidelines on sound remuneration policies" under IFD¹, som endnu ikke er endeligt vedtaget, men som er sendt i offentlig høring den 17. december 2020 med høringsfrist den 17. marts 2021.

Det findes desuden hensigtsmæssigt, at definitionen af variable løndele er den samme for alle finansielle virksomheder uanset opsplitningen af lov om finansiel virksomhed. Det foreslås at lade variable løndele være defineret på tilsvarende måde, som begrebet er defineret i lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger for at undgå uklarhed om begrebet.

For kommentarer til definitionen af outsourcing henvises til afsnit 3.22 om outsourcing, hvoraf det følger, at definitionen udgår af lovforslaget.

Med lovforslaget foreslås det at videreføre den gældende definitionen af eksponering til brug for forståelsen af de af lovforslagets bestemmelser, der vedrører eksponeringer, herunder bl.a. lovforslagets § 135 om koncerninterne eksponeringer. At den foreslåede definition i lovforslaget – i modsætning til den gældende definition – medtager fondsmæglerholdingvirksomheder beror på en fejl.

De foreslåede definitioner af en multilateral handelsfacilitet (MHF) og en organiseret handelsfacilitet (OHF) gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 22 og 23, i MiFID II. Definitionerne i lovforslaget svarer indholdsmæssigt til definitionerne i MiFID II. Ordlyden af den foreslåede definition af en OHF afviger fra ordlyden af definitionen i kapitalmarkedsloven og vil derfor blive bragt i overensstemmelse med ordlyden i kapitalmarkedsloven.

Benævnelsen "investeringselskab" er anvendt i EU-reguleringen om selskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i medfør af MiFID II. Denne benævnelse er i lovforslaget anvendt om selskaber med tilladelse til at yde eller udføre investeringservice i et andet EU-land eller et tredjeland, mens benævnelsen "fondsmæglerelskab" er anvendt om danske selskaber med tilladelse af Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser. Det er en videreførelse af de

¹ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Consultations/2021/Consultation%20on%20Guidelines%20on%20remuneration%20policies%20for%20investment%20firms/961607/CP%20on%20GL%20on%20remuneration%20policies%20under%20IFD.pdf

eksisterende benævnelser i lov om finansiel virksomhed og anden dansk ret, der implementerer EU-regulering for investeringsselskaber.

Benævnelsen "virksomhed" er anvendt om fondsmæglerselskabets virksomhed, mens benævnelsen "selskab" refererer til "fondsmæglerselskab".

3.4. Begrænsning af accessorisk virksomhed (§§ 15, 16, 31, 32 og 37)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at lovforslagets bestemmelser om fondsmæglerselskabers tilladelsesområde er begrænset nationalt og dermed uden baggrund i den europæiske regulering. Den danske Fondsmæglerforening finder, at den nuværende begrænsning er unødvendig og formentlig har sit udspring i reguleringen af pengeinstitutter og disses eksponeringer, idet pengeinstitutterne dog har friere rammer. Finanstilsynets praksis er efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse ikke i tråd med praksis i sammenlignelige lande. Den danske Fondsmæglerforening finder derfor, at fondsmæglerselskaber bør gives samme mulighed for accessorisk virksomhed som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Finans Danmark bemærker, at fondsmæglerselskaber ikke har samme mulighed som bl.a. kreditinstitutter (pengeinstitutter og realkreditinstitutter) for at levere accessoriske tjenesteydelser, og at denne begrænsning ikke er hjemlet i den europæiske regulering eller i fondsmæglerselskabers særlige forhold. Finans Danmark finder, at det er en unødvendig begrænsning, som begrænser fondsmæglerselskabers muligheder for at organisere deres virksomhed effektivt og deres konkurrence internationalt. Derfor finder Finans Danmark, at praksis bør ændres, så fondsmæglerselskaber får mulighed for at levere accessoriske tjenesteydelser.

Kommentar

Med lovforslaget lægges der op til at videreføre den i dag gældende retlige ramme for fondsmæglerselskabers tilladelsesområde. Efter de gældende regler er fondsmæglerselskabers mulighed for at yde accessoriske tjenesteydelser begrænset til de accessoriske tjenesteydelser, der kan opnås tilladelse til i henhold til MiFID II.

Det foreslås endvidere at opretholde mulighederne for under visse betingelser at drive anden virksomhed i fællesskab med andre virksomheder og muligheden for at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter med visse instrumenter og kontrakter ud over finansielle instrumenter omfattet af MiFID II.

Hensynet bag begrænsningerne i fondsmæglerselskabers mulighed for at yde accessoriske tjenesteydelser er at undgå, at fondsmæglerselskaberne påtager sig øgede risici ved anden virksomhed, der ikke er adresseret af den regulering, som fondsmæglerselskaber er underlagt, med deraf følgende risiko for investorbeskyttelsen.

EU-reguleringen, i dag MiFID II, har således allerede har taget stilling til og fastsætter, hvad der kan betegnes som tjenesteydelser accessorisk til fondsmæglerselskabers tilsynsbelagte virksomhed. Videre er EU-reguleringens

krav til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag og likviditet målrettet og afstemt fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler inden for fondsmæglerselskabers tilsynsbelagte virksomhed, og der er således ikke plads til at absorbere tab på yderligere risici som følge af en videre adgang til accessoriske tjenesteydelser. I den sammenhæng skal det også bemærkes, at Finanstilsynet ikke ved dialog med brancheorganisationer og fondsmæglerselskaber i de senere år er blevet præsenteret for forretningsmodeller, der ikke har kunne lade sig gøre på grund af de danske nationale særregler.

For så vidt angår de forskellige retlige rammer i Sverige og Norge kan det ud fra uddragene heraf umiddelbart konstateres, at adgangen til at yde accessoriske tjenesteydelser, ud over de accessoriske tjenesteydelser, der kan opnås tilladelse til i henhold til MiFID II, er nøje afgrænset. Formålet med begrænsningerne er – som i Danmark – at sikre fondsmæglerselskabets uafhængighed og hindre, at fondsmæglerselskabet påtager sig økonomisk risiko, der ikke har naturlig tilknytning til fondsmæglervirksomheden (investeringservice og -aktiviteter).

Af de ovenfor nævnte årsager er det fortsat vurderingen, at adgangen til accessoriske tjenesteydelser ud over, hvad der følger af MiFID II, skal være restriktiv. Det er dog vurderingen, at der er grundlag for at afdække de retlige rammer for accessoriske tjenesteydelser og praksis herfor i sammenlignelige lande yderligere med henblik på at vurdere mulighederne for at give fondsmæglerselskaber en videre adgang til accessoriske tjenesteydelser end, hvad der følger af MiFID II, under hensyntagen til såvel et højt investorbeskyttelsesniveau som de danske fondsmæglerselskabers konkurrenceevne i forhold til fondsmæglerselskaber i sammenlignelige lande. Eftersom spørgsmålet ikke vedrører gennemførelsen af IFD i dansk ret, og idet der således vil være tale om nationale særregler, der giver mulighed for øget risikotagning, vil Erhvervsministeriet indlede en nærmere drøftelse med brancheorganisationerne herom, herunder gennemføre et nabotjek.

3.5. Forpligtelse til at benytte betegnelsen ”fondsmæglerselskab” i navn (§ 17, stk. 3)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at lovforslagets bestemmelse om forpligtelse til at benytte betegnelsen ”fondsmæglerselskab” i navnet er en national særregel, som Den danske Fondsmæglerforening finder overflødig, idet fondsmæglerselskaberne på anden vis har dækkende informationsforpligtelser over for deres kunder i henhold til regler, der gennemfører MiFID II.

Den danske Fondsmæglerforening henviser desuden til, at reglen er uhenigtsmæssig i forhold til grænseoverskridende virksomhed og etableringer i udlandet, idet betegnelsen ikke kendes eller forstås internationalt.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres forpligtelsen til at benytte betegnelsen ”fondsmæglerselskab” (eller ”børsmæglerselskab”, hvis fondsmæglerselskabet er

medlem af et reguleret marked), der har til hensigt at skabe umiddelbar klarhed for investorerne, at der engageres med en tilsynsbelagt virksomhed.

Forpligtelsen sikrer derved, at investorerne ved eksempelvis aftaleindgåelse ikke af egen drift først skal kontrollere, at der indgås aftale med en tilsynsbelagt virksomhed, men kan konstatere dette ud fra aftalegrundlaget m.v. Det kan således ikke forventes, at en detailinvestor af egen drift kontrollerer Finanstilsynets hjemmeside/virksomhedsregister. Forpligtelsen medvirker derfor til at sikre en høj investorbeskyttelse og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber.

I overensstemmelse med hidtidig praksis – og i overensstemmelse med selskabsloven – er der ikke noget til hinder for, at fondsmæglerselskaber undlader at benytte betegnelsen ”fondsmæglerselskab” (eller ”børsmæglerselskab”) i eksempelvis markedsføringsøjemed. Fondsmæglerselskaber har således alene pligt til at angive betegnelsen ”fondsmæglerselskab” (eller ”børsmæglerselskab”) i det omfang, det følger af selskabsloven. Fondsmæglerselskaber har eksempelvis ikke pligt til at anvende betegnelsen ”fondsmæglerselskab” (eller ”børsmæglerselskab”) på facader og lignende.

Det er på baggrund af ovenstående vurderet, at bestemmelsen ikke bør være hæmmende for de danske fondsmæglerselskabers grænseoverskridende virksomhed.

3.6. Forpligtelse til at aflægge årlig erklæring om opbevaring af kundemidler (§ 19)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der er tale om en ny national særregel, der indeholder særlige formkrav. Behovet for bestemmelsen er ikke nærmere begrundet og bør ikke indføres, idet fondsmæglerselskabers opbevaring af kundemidler i øvrigt kræver tilladelse fra Finanstilsynet. Opretholdes forpligtelsen, finder Den danske Fondsmæglerforening, at kravet om bestyrelsesunderskrift skal udgå.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres den i dag gældende forpligtelse i § 9, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, årligt skal erklære, at de ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Der er således ikke som anført tale om en ny national særregel.

Bestemmelsen foreslås videreført i lyset af lovforslagets § 18, stk. 1, nr. 1, der implementerer artikel 9, nr. 2, i IFD, hvorefter fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører de i bestemmelsen nævnte investeringsservice og -aktiviteter, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er omfattet af et mindre startkapitalkrav, end hvis fondsmæglerselskabet opbevarede kundemidler. Forpligtelsen skal derfor ses i sammenhæng med, at minimumskravet til kapitalgrundlaget øges, såfremt et fondsmæglerselskab med de nævnte tilladelser opbevarer kundemidler.

Erklæringen har således til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber med de nævnte tilladelser opfylder det krævede minimumskrav til kapitalgrundlaget afhængig af, om de opbevarer kundemidler eller ej, ligesom erklæringen indgår som et nødvendigt grundlag for Finanstilsynets udøvelse af det risikobaserede tilsyn med fondsmæglerselskaber.

Et fondsmæglerselskabs tilladelse er et bestyrelsesanliggende, jf. lovforslagets § 67, og erklæringer til Finanstilsynet herom skal derfor underskrives af bestyrelsen.

3.7. Forpligtelse til at anvende aktieselskabsform m.v. (§ 26)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der er tale om en national særregel og fremhæver, at hverken IFD eller MiFID II stiller krav til fondsmæglerselskabers selskabsform, men at MiFID II på visse betingelser tillader, at der kan gives tilladelse til andre end juridiske personer.

Den danske Fondsmæglerforening bemærker desuden, at lovforslaget indeholder nationale særregler vedrørende aktiver, der kan anvendes til indbetaling af aktiekapitalen, stemmerettigheder og erhvervelse af egne aktier.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres det i dag gældende krav i relation til fondsmæglerselskabers selskabsform m.v.

Med kravet om, at fondsmæglerselskaber skal etableres som aktieselskaber med en bestyrelse og en direktion sikres det, at fondsmæglerselskaber underlægges en velfunderet selskabsretlig ramme med en klar ledelsesstruktur, herunder en entydig ansvarsfordeling bestyrelsen og direktionen imellem.

Kravet om, at immaterielle aktiver overordnet ikke kan anvendes til indbetaling af aktiekapitalen, skal sikre, at aktiekapitalen reelt er fuldt indbetalt og dermed til stede. Fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag skal sammensættes efter artikel 9 i IFR, der henviser til CRR-regler. Ifølge EBA's retningslinjer gælder det efter CRR, at kapitalen skal være fuldt ud til stede og under udsteders kontrol. Det har bl.a. særlig betydning ved konkurs eller likvidation og medvirker derfor til beskyttelse af kreditorer og investorer.

Alle aktier i et fondsmæglerselskab skal have lige stemmeret. Formålet hermed er at forhindre, at aktionærer med kun en beskeden kapital kan dominere et fondsmæglerselskab. Bestemmelsen har relation til kravet om Finanstilsynets godkendelse af kvalificerede aktionærer, hvorefter Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet.

Begrænsningerne i fondsmæglerselskabers køb af egne aktier har til formål at begrænse muligheden for, at en eksisterende aktionær i et fondsmægler-selskab i forbindelse med fondsmæglerselskabets opkøb af egne kapitalan-

dele opnår en kvalificeret ejerandel af en størrelse, der indebærer, at aktionæren opnår en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet, uden mulighed for at indhente Finanstilsynets forudgående godkendelse som påkrævet.

Samlet set understøtter kravene hensynet til en ordentlig ledelse og styring af fondsmæglerselskaber, investorbeskyttelsen og tilliden til fondsmæglerselskaberne samtidig med, at de er proportionale i forhold til fondsmæglerselskabernes forretningsmodeller og risikoprofiler.

3.8. God skik-regler for fondsmæglerholdingvirksomheder (§ 45)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at reglerne om god skik ikke bør finde anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder. Efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse er begrundelsen og den tiltænkte anvendelse uklar, idet fondsmæglerholdingvirksomhederne ikke må udøve tilladelseskrævende aktiviteter. Den Danske Fondsmæglerforening henviser til, at fondsmæglerholdingvirksomheder ikke nødvendigvis vil have kunder og ej heller nødvendigvis en organisation til håndtering af sådanne krav.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres det, at de gældende regler om god skik også finder anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder.

En fondsmæglerholdingvirksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn som følge af, at de som kapitalejer i et fondsmæglerselskab kan påvirke aktiviteter og risici i fondsmæglerselskabet.

At reglerne om god skik finder anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder skal således ses i lyset af fondsmæglerholdingvirksomhedernes indflydelse og betydning for fondsmæglerselskabet. Det kan således ikke udelukkes, at der kan opstå situationer, hvor en fondsmæglerholdingvirksomhed gennem ejerskabet af et fondsmæglerselskab kan påvirke dette til at behandle kunderne i strid med god skik.

Hertil kommer, at reglerne om god skik ikke kun sikrer kundebeskyttelsen, men også kan finde anvendelse på uacceptabel adfærd over for konkurrenter, herunder konkurrencebegrænsende adfærd og adfærd, der strider mod almene samfundsinteresser.

På baggrund af ovenstående er det fortsat vurderingen, at god skik reglerne også bør finde anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder. Det medgives, at det ikke udgør en risiko for de almene samfundsinteresser ved forretningsmodellerne og risikoprofilerne for de mindst risikofyldte fondsmæglerselskaber. På den baggrund og sammenholdt med den øvrige regulering i relation til fondsmæglerholdingvirksomheder er det vurderet, at fondsmæglerholdingvirksomheder til sådanne fondsmæglerselskaber kan undtages fra god skik-reglerne.

3.9. Underretningsforpligtelse vedr. erhvervelser af kvalificerede andele i udenlandske virksomheder (§ 66)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der er tale om en national særregel, for så vidt angår underretningsforpligtelse vedr. erhvervelse af kvalificerede andele i udenlandske virksomheder, der bør genovervejes sammen med en genovervejelse af reglerne om accessorisk virksomhed og fondsmæglerselskabers adgang til at have datterselskaber. Derudover påpeger den danske Fondsmæglerforening, at "udenlandsk finansiel virksomhed" ikke er defineret.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres den gældende forpligtelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til at underrette Finanstilsynet ved direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et investeringsselskab eller i en udenlandsk finansiel virksomhed. Forpligtelsen bidrager til, at Finanstilsynet har indsigt i de risici, som fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden påtager sig gennem deres kapitalbesiddelser i fondsmæglerselskaber og finansielle virksomheder med hjemsted uden for Danmark, og er derfor væsentlig i forhold til at kunne tilrettelægge et risikobaseret tilsyn i forhold til fondsmæglerselskabernes forretningsmodeller og risikoprofiler.

I den foreslåede bestemmelse henvises der til udenlandske finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Hermed menes finansielle virksomheder som defineret i lov om finansiel virksomhed med hjemsted i et andet land end Danmark, jf. lovbemærkningerne til den foreslåede bestemmelse der tillige oplister de finansielle virksomheder. Dermed burde der være klarhed over definitionen af "udenlandske finansielle virksomheder".

3.10. Krav til bestyrelsens ledelse af virksomheden, herunder for fondsmæglerholdingvirksomheder, og hjemmel til at fastsætte nærmere regler (§ 67)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at reglerne i lovforslagets § 67 om krav til bestyrelsens ledelse af virksomheden er en delvis national særregel. Den danske Fondsmæglerforening henviser til lovbemærkningerne, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter ("CRD IV") og påpeger, at bestemmelsen i stedet skal tilpasses IFD. Det påpeges, at det er vigtigt, at de danske fondsmæglerselskaber er omfattet af samme regler som øvrige europæiske fondsmæglerselskaber, og at de danske fondsmæglerselskaber kan henvise til IFD over for kunder, der befinder sig uden for EU. Den danske Fondsmæglerforening henviser desuden til, at der som angivet i lovbemærkningerne også findes regler i MiFID II, hvoraf nogle er udstedt i en niveau 2-forordning.

Desuden bemærker Den danske Fondsmæglerforening, at kravene til bestyrelsens ledelse finder anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder

uden, at dette følger af de EU-retlige regler. Den danske Fondsmæglerforening finder, at reguleringen generelt bør begrænses til de områder, hvor der er risiko for omgåelse eller manglende effekt, hvis de ikke finder anvendelse på holdingniveau, f.eks. aflønningsregler og visse kapitalgrundlagskrav.

Finans Danmark bemærker, at lovforslagets bestemmelser om ledelsen er nationale særregler. Finans Danmark henviser til lovbemærkningerne, hvor det fremgår, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger ("CRD V") implementeres, og påpeger, at CRD V er rettet mod kreditinstitutter. Implementering af CRD V kan ifølge Finans Danmark medvirke til at forøge de administrative byrder for fondsmæglerselskaber, hvilket ikke er i tråd med hensynet bag IFD.

Kommentar

Det er korrekt, at CRD IV efter vedtagelsen af IFD i udgangspunktet er begrænset til kreditinstitutter, men CRD IV-henvisningerne i lovbemærkningerne til bestemmelsen om krav til bestyrelsens ledelse af virksomheden er imidlertid korrekte.

Det skyldes, at den foreslåede bestemmelse implementerer dele af henholdsvis artikel 88 og 91 i CRD IV, der gælder for fondsmæglerselskaber, jf. kravet herom i artikel 9, stk. 1, i MiFID II. Det fremgår således af artikel 9, stk. 1 i MiFID II, at det er en betingelse for en tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, at artikel 88 og 91 i CRD IV er opfyldt. Videre fremgår det af artikel 21 i MiFID II, at betingelserne for meddelelse af den første tilladelse skal være opfyldt på ethvert tidspunkt. Bestemmelsen implementerer således såvel IFD som CRD-bestemmelser og tillige MiFID II-bestemmelser, jf. også lovbemærkningerne. Det er således ikke korrekt, når Den danske Fondsmæglerforening antager, at den foreslåede bestemmelse ikke er tilpasset IFD.

Det er alene lovforslagets § 75, stk. 3, om fondsmæglerselskabets pligt til at sikre overholdelsen af egnethed- og hæderlighedskravene for virksomhedens ledelsesmedlemmer, der gennemfører dele af CRD V. CRD V ændrer således artikel 91, stk. 1, 1. afsnit, hvorefter virksomheden har hovedansvaret for at sikre, at medlemmer af ledelsesorganet til enhver tid opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Opfyldelse af artikel 88 og 91 i CRD IV er som nævnt en betingelse for at få tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II. Det er derfor nødvendigt at implementere artikel 91, stk. 1, 1. afsnit, i CRD V i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Der er tale om direktivnær implementering.

Med lovforslagets § 67 implementeres tillige artikel 28, stk. 1 og 3, i IFD om ledelsesorganets rolle ved risikostyring. Af artikel 25, stk. 1, i IFD, følger det, at reglerne finder anvendelse på konsolideret niveau, når der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Med lovforslaget videreføres det, at reglerne skal finde anvendelse på såvel fondsmæglerselskaber som fondsmæglerholdingvirksomheder, og at de nærmere krav vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Af den gældende bekendtgørelse for ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. fremgår det, at reglerne finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder med de tilpasninger, koncernforholdet nødvendiggør. En fondsmæglerholdingvirksomhed har som kapitalejer i et fondsmæglerselskab betydelige muligheder for at påvirke aktiviteter og risici i fondsmæglerselskabet. Udgangspunktet er derfor, at fondsmæglerholdingvirksomheder som fondsmæglerselskaber skal leve op til kravene i bekendtgørelsen, men at det afhænger af den enkelte fondsmæglerholdingvirksomheds forhold, hvilke foranstaltninger der på grundlag af et proportionalitetsprincip skal til for, at kravene i bekendtgørelsen kan anses for opfyldt.

Finanstilsynets praksis ved anvendelsen af bestemmelserne har i overensstemmelse hermed været indrettet efter at tage hensyn til det konkrete koncernforhold og inddrage proportionalitetsbestemmelsen.

Det er vurderet hensigtsmæssigt med en regulering af området på bekendtgørelsesniveau, der er afstemt og målrettet fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler i tråd med IFD.

Det er således forventningen, at hjemlen i lovforslagets § 67 til at fastsætte nærmere krav til ledelse og tillige hjemlen i lovforslagets § 94 til at fastsætte nærmere krav til virksomhedsstyring anvendes til at udstede en særskilt bekendtgørelse for fondsmæglerselskabers ledelse og styring, der gennemfører de retningslinjer, der udstedes af EBA og ESMA i medfør af artikel 26, stk. 4, i IFD.

Udkast til retningslinjer udstedt i medfør af artikel 26, stk. 4, IFD ("guidelines on internal governance")² er sendt i offentlig høring den 17. december 2020 med høringsfrist den 17. marts 2021. Heraf fremgår det bl.a., at retningslinjerne omhandler kravene fastsat i artikel 26 og 28 i IFD, herunder at retningslinjerne finder anvendelse på selskabs- og konsolideret niveau.

3.11. Krav til bestyrelsens forretningsorden og afholdelse af bestyrelsesmøder (§§ 68 og 69)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, der er tale om nationale særegler vedrørende krav til bestyrelsens forretningsorden og afholdelse af bestyrelsesmøder. Den danske Fondsmæglerforening foreslår, at begge krav udgår, så længe det kræves, at fondsmæglerselskaber skal være stiftet som aktieselskaber, idet aktieselskaber allerede er omfattet af tilsvarende krav i §

² https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Consultations/2020/Consultation%20on%20Guidelines%20on%20internal%20governance%20for%20investment%20firms/961610/CP%20on%20draft%20GL%20on%20internal%20governance%20IFD.pdf

123, § 128 og § 130 i selskabsloven. Alternativt foreslår Den danske Fondsmæglerforening, at Finanstilsynet udsteder en vejledning på området.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende krav, hvorefter bestyrelsen skal træffe beslutning om sin forretningsorden, og hvorefter Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om forretningsordenens indhold. Kravene har til formål at sikre, at forretningsordenen afspejler de forpligtelser, der påhviler bestyrelser for fondsmæglersekskaber i henhold til EU-reguleringen og national ret. Endvidere videreføres de gældende krav til afholdelse af bestyrelsesmøder, der sikrer de enkeltes ledelsesmedlemmers og revisorers ret og forpligtelse til at deltage i bestyrelsens møder m.v.

Uanset, at der er tale om krav til bestyrelsens forretningsorden og krav til afholdelse af bestyrelsesmøder, der delvist kan genfindes i selskabsloven, er det vurderet, at kravene er så centrale for ledelsen af fondsmæglersekskaber, at de skal indgå i Finanstilsynets tilsyn, så Finanstilsynet kan reagere, hvis de ikke overholdes. Det er forventningen, at de nærmere krav til bestyrelsens forretningsorden fortsat vil blive fastsat ved bekendtgørelse, jf. den videreførte beføjelse hertil, og det på en sådan måde, at de afspejler fondsmæglersekskabers forretningsmodeller og risikoprofiler samt de forpligtelser, som bestyrelser for fondsmæglersekskaber er underlagt. Er der derudover behov for vejledning, så er Finanstilsynet åben heroverfor.

3.12. Krav til tegningsretten (§ 70)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der er tale om en national særregel, som bør udgå. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at der er tale om en skærpelse i forhold til selskabslovens regler for ledelse af aktieselskaber, der ikke er begrundet i lovforslaget ud over, at det angives, at fondsmæglersekskaber administrerer særligt betroede midler, hvorfor der er et særligt beskyttelsesbehov over for kunderne. Den danske Fondsmæglerforening påpeger desuden, at bemærkningerne ikke er korrekte, da fondsmæglersekskaber ikke nødvendigvis har rådighed over kundemidler. Videre peger Den danske fondsmæglerforening på, at der heller ikke findes at være nogen nødvendig sammenhæng over til kundemidler, da reglerne om tegningsretten for bestyrelsen alene har relevans i sager af stor betydning og ikke i forbindelse med fondsmæglersekskabernes løbende drift, herunder evt. forvaltning af kundemidler. Endelig vurderer Den danske Fondsmæglerforening, at reglen har begrænset beskyttelsesvirkning som følge af repræsentationsretten og muligheden for at udarbejdet prokura.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres den gældende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed om tegningsretten, der er en skærpelse af tegningsretten iht. selskabsloven, og som udgør en sikkerhedsforanstaltning, der skal medvirke til at sikre, at der ikke sker retsstridige dispositioner til skade for investorbeskyttelsen og tilliden til fondsmæglersekskaberne.

Baggrunden for bestemmelsen er, at et fondsmæglerselskab i lighed med andre aktører i den finansielle sektor, eksempelvis pengeinstitutter, har eneret til at varetage en række betroede opgaver, f. eks. pleje af tredjemands midler og mulighed for at handle på de finansielle markeder på egne og/eller tredjemands vegne. Hertil kommer, at fondsmæglerselskaber må opbevare kunders midler og værdipapirer. Denne baggrund kan med fordel komme mere til udtryk i lovbemærkningerne.

3.13. Krav til indkaldelse til og afholdelse af generalforsamling (§ 72)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at krav om offentlig tilgængelighed på generalforsamlingen er en national særregel, der ikke ses begrundet for fondsmæglerselskaber henset til forskellen over til pengeinstitutters aktionærkreds og offentlighedens interesse i pengeinstitutter. Videre oplyser Den danske Fondsmæglerforening ikke at være bekendt med, at pressen i praksis har deltaget i et fondsmæglerselskabs generalforsamling. Den danske Fondsmæglerforening finder, at så længe fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber, er forholdet tilstrækkeligt reguleret i selskabslovgivningen i det omfang, der ikke er tale om krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet ("BRRD").

Finans Danmark bemærker, at offentligheden typisk ikke har interesse i fondsmæglerselskaber, og at pressen derfor typisk heller ikke har ønske om at deltage i deres generalforsamlinger. Finans Danmark finder derfor, at krav om offentlig tilgængelighed på generalforsamlingen udgør en unødigt administrativ byrde, og at kravet bør udgå.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås det som udgangspunkt at videreføre det gældende krav om, at indkaldelse til generalforsamlinger skal være offentlig tilgængelig og krav om, at pressen skal have adgang. Offentligheden antages generelt at have en øget interesse i åbenhed omkring fondsmæglerselskabers beslutninger i lyset af, at fondsmæglerselskaber har eneret til at varetage betroede opgaver, f.eks. pleje af tredjemands midler, og mulighed for at handle på de finansielle markeder på egne og/eller tredjemands vegne. Hertil kommer, at fondsmæglerselskaber må opbevare kunders midler og finansielle instrumenter.

Kravet om, at indkaldelsen skal være offentlig tilgængelig, kan opfyldes ved, at indkaldelsen fremgår af selskabets hjemmeside. Dette krav vurderes ikke i sig selv at være administrativt byrdefuldt. Den administrative byrde vurderes dermed at være så lav, at dette i sig selv ikke kan begrunde at begrænse offentligheden, herunder mediernes adgang til generalforsamlinger.

Det medgives dog, at offentlighedens interesse for de mindste og mindst risikofyldte fondsmæglerselskaber er begrænset, og at de derfor ud fra bl.a. en

proportionalitetsbetragtning kan undtages fra krav om, at indkaldelse til generalforsamlinger skal være offentlig tilgængelig og krav om, at pressen skal have adgang, jf. lovforslagets § 72.

3.14. Egnethed- og hæderlighedskrav til fondsmæglerholdingvirksomheders ledelser (§ 75)

Finans Danmark bemærker, at det i bestemmelsen om egnethed og hæderlighed i fondsmæglerholdingvirksomheder bør tilføjes, at der i forhold til fondsmæglerholdingvirksomheder i vurderingen af ledelsens kvalifikationer skal tages hensyn til fondsmæglerholdingvirksomhedernes rolle. Videre peger Finans Danmark på, at tilretningen skal sikre en korrekt implementering af artikel 52 i IFD.

Kommentar

Artikel 52 i IFD er implementeret med lovforslagets § 75, stk. 4, der bl.a. henviser til stk. 1, nr. 1-4 og 6, og der vurderes at være tale om direktivkonform implementering. Af bemærkninger til bestemmelsens stk. 1 følger, at vurderingen af ledelsens egnethed og hæderlighed foretages som en konkret vurdering i forhold til den konkrete stilling og virksomhed. Heri ligger også, at hvis en person indtræder som ledelsesmedlem i en fondsmæglerholdingvirksomhed, vil vurderingen af vedkommendes egnethed og hæderlighed tage udgangspunkt i fondsmæglerholdingvirksomhedens rolle.

3.15. Forbud mod personsammenfald i bestyrelsen og direktionen (§ 79)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at forbuddet mod personsammenfald i bestyrelsen og direktionen er en national særregel og foreslår, at reglen udgår. Den danske Fondsmæglerforening anerkender, at princippet udgør en del af corporate governance, men i lyset af størrelsen på mange fondsmæglersekskaber, og at disse er unoterede, vurderer Den danske Fondsmæglerforening, at kravet er uhensigtsmæssigt, særligt for yngre og mindre selskaber.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres det gældende forbud med personsammenfald i bestyrelsen og direktionen i fondsmæglersekskaber fastsat i lov om finansiel virksomhed.

Det anerkendes, at forbuddet kan opleves som byrdefuldt for især mindre fondsmæglersekskaber, men det skal holdes op imod, at reglen er afgørende for en forsvarlig ledelse og styring af fondsmæglersekskaber, da sammenfald mellem direktører og bestyrelsesmedlemmer kan svække bestyrelsens funktion som uafhængig kontrol af den daglige og potentielt magtfuld ledelse med risiko for investorbeskyttelsen og tilliden til fondsmæglersekskaberne til følge.

3.16. Krav om nedsættelse af nominerings-, risiko- og aflønningsudvalg

Den danske Fondsmæglerforening og Finans Danmark foreslår, at kravet om et nomineringsudvalg udgår, da de ikke vurderer, at danske fondsmæglersekskaber generelt har en størrelse og kompleksitet, der gør det meningsfuldt at nedsætte et sådant udvalg. Alternativt bør grænsen på 1.000 medarbejdere,

der følger af § 80 a i den gældende lov om finansiel virksomhed, fastholdes. Hverken Den danske Fondsmæglerforening eller Finans Danmark finder, at balanceførte og ikke-balanceførte aktiver er en relevant målestok i relation til kravet om et nomineringsudvalg.

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at lovforslaget ikke udnytter muligheden for at sænke tærsklen for nedsættelse af et risikoudvalg og et aflønningsudvalg, som findes i artikel 32, stk. 5, i IFD. Det er Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse, at danske fondsmæglersekskaber generelt ikke har en størrelse og kompleksitet, der gør det meningsfuldt generelt at fastholde et krav om at nedsætte risikoudvalg og/eller aflønningsudvalg baseret på balanceførte aktiver. Den danske Fondsmæglerforening foreslår, at muligheden for at sænke tærsklen udnyttes. Alternativt foreslår Den danske Fondsmæglerforening, at bestemmelsen modificeres, så selskaber, der ikke er omfattet af pligten til at nedsætte et risikoudvalg eller aflønningsudvalg ifølge IFD, årligt skal tage stilling hertil.

Finans Danmark bemærker, at der med indførelsen af et krav om ligelig kønsfordeling i aflønningsudvalget vil blive indført et egentligt lovmæssigt kvotekrav, hvor en 40/60 pct. fordeling i forhold til det underrepræsenterede køn skal opfyldes. Kravet kendes ikke fra lov om finansiel virksomhed og implementeres ikke med CRD V. Videre bemærker Finans Danmark, at kravet kan være problematisk, da aflønningsudvalget hovedsageligt består af medlemmer af bestyrelsen, hvor der ikke gælder samme kvotekrav. Finans Danmark foreslår, at kravet ikke implementeres, alternativt at det i bemærkningerne præciseres, hvordan man skal håndtere kravet i en koncern med f.eks. et kreditinstitut.

Kommentar

3.16.1. Nomineringsudvalg

Det følger af artikel 9, stk. 1, i MiFID II, at opfyldelsen af artikel 88 i CRD IV er en betingelse for en tilladelse til at yde investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter. Ifølge artikel 88, stk. 2, i CRD IV skal institutter, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætte et nomineringsudvalg. Bestemmelsen fastsætter ikke en præcis tærskel for, hvornår et nomineringsudvalg skal nedsættes, og den gældende tærskel i § 80 a i lov om finansiel virksomhed er nationalt bestemt.

I det seneste udkast til ESMA og EBA's retningslinjer om intern ledelse, der er udstedt i medfør af artikel 26, stk. 4, IFD, er kravet om nomineringsudvalg udgået af hensyn til at målrette reglerne efter IFD, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at kravet om nedsættelse af nomineringsudvalg ligeledes udgår af lovforslaget. Dermed vil kravet alene følge af lov om finansiel virksomhed, hvormed det kun er de største fondsmæglersekskaber, som der ikke er nogen af i Danmark på nuværende tidspunkt, der vil være omfattet af kravet.

3.16.2. Risikoudvalg og aflønningsudvalg

I forhold til risikoudvalg og aflønningsudvalget fastsætter artikel 32, stk. 5, i IFD en mulighed for de kompetente myndigheder til at forhøje grænsen for, hvornår disse udvalg skal nedsættes. Tærsklen på 100 mio. euro i gennemsnit af balanceførte og ikke-balanceførte aktiver i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, kan hæves, hvis fondsmæglerselskabet opfylder de i artiklen fastsatte krav. Der er tale om en dispensationsmulighed for det enkelte fondsmæglerselskab. En sådan dispensationsmulighed indføres i lovforslaget.

Derudover indeholder artikel 32, stk. 6, i IFD, en bemyndigelse for de kompetente myndigheder til at sænke tærsklen, hvis dette anses for hensigtsmæssigt henset til arten og omfanget af fondsmæglerselskabets aktiviteter, dets interne organisation og, hvis det er relevant, kendetegnene ved den koncern, som det tilhører. Denne bemyndigelse til at sænke grænsen for det enkelte fondsmæglerselskab indføres i lovforslaget.

For så vidt angår kravet om nedsættelse af et aflønningsudvalg i et fondsmæglerselskab foreslås det at implementere undtagelsesmuligheden på tilsvarende måde, som denne er implementeret, for kravet om nedsættelse af et risikoudvalg. Dermed vil fondsmæglerselskaber, som opfylder betingelserne som små og ikke indbyrdes forbundne, ikke være forpligtet til at nedsætte et aflønningsudvalg.

I de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab er omfattet af undtagelsesmuligheden fsva. nedsættelse af et aflønningsudvalg, bør fondsmæglerholdingvirksomheden i samme koncern heller ikke være forpligtet til at nedsætte et aflønningsudvalg.

3.16.3 Ligelig kønsfordeling i aflønningsudvalget

Kravet om en ligelig kønsfordeling i aflønningsudvalget følger af artikel 33, stk. 1, i IFD. Det følger ligeledes heraf, at aflønningsudvalget kan nedsættes på koncernniveau. Der er således tale om en direktivnær implementering.

3.17. Krav om bestyrelsesgodkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og direktionsmedlemmer m.fl. (§ 82)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at kravet om bestyrelsesgodkendelse af aftaler direkte indgår mellem fondsmæglerselskabet og sig selv m.m., der kan involvere interessekonflikter, er en national særregel, som er overflødig og bør udgå, så længe der er krav om, at fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber.

Den danske Fondsmæglerforening henviser til, at det følger af selskabslovens § 131, at et medlem af ledelsen ikke må deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem kapitalselskabet og den pågældende selv eller om aftale mellem kapitalselskabet og tredjemand, hvis vedkommende har en væsentlig interesse deri, der kan være stridende mod kapitalselskabets. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at forbuddet vurderes at have en selvstændig betydning i kreditinstitutter (udlån / indlån), som ikke på samme måde er relevant for fondsmæglerselskaber.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres det gældende krav om bestyrelsesgodkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og direktionsmedlemmer m.fl., der skal imødegå interessekonflikt mellem fondsmæglerselskaber og dens ledelsesmedlemmer, der tegner virksomheden og træffer beslutninger om aftaler. Formålet med bestemmelsen er således at undgå, at der i beslutningsprocessen indgår uvedkommende hensyn, eller at bestyrelsesmedlemmer eller direktører påfører fondsmæglerselskabet risici, som virksomheden ellers ikke ville have taget.

Lovforslaget er i tråd med udkastet til ESMA og EBA's retningslinjer om intern ledelse, der udstedes i medfør af artikel 26, stk. 4, IFD, og som er sendt i offentlig høring den 17. december 2020 med høringsfrist den 17. marts 2021. Heraf fremgår det bl.a. af nr. 99, at "The management body should set out a framework for entering into loans and other transactions (hereinafter referred to as transactions), e.g. initial public offering, services agreement, outsourcing agreements, with members of the management body and their related parties. Such framework should include limits for transactions (e.g. per product type) and ensure that they are conducted at arm's length. [...]" Videre fremgår det af nr. 100, at "Decisions on material transactions with members of the management body or their related parties that have not been concluded under standard conditions or normal market terms should be made by the management body. [...]" og af nr. 101, at "For non-material transactions that are concluded on standard conditions or normal market terms as referred to in paragraphs 98 and 99, the management body in its supervisory function should establish an internal procedure to periodically assess whether the conditions for such transactions are fulfilled. [...]"

Det er på baggrund af ovenstående vurderet, at bestemmelsen er proportional i forhold til fondsmæglerselskabernes forretningsmodeller og risikoprofiler og medvirker til sikring af investorbeskyttelsen og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber.

3.18. Spekulationsforbud for direktionsmedlemmer m.fl. (§§ 83-86)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at reglerne om spekulationsforbud er nationale særregler, som bør udgå. Den danske Fondsmæglerforening henviser til, at reglen angives at skulle mitigere konflikter mellem de ansattes egne og fondsmæglerselskabets interesser. Den danske Fondsmæglerforening finder imidlertid, at indholdet af forbuddet ikke nødvendigvis har sammenhæng med risici, der er relevante for det enkelte fondsmægler-selskab, men at reglen helt eller delvis synes at være baseret på overvejelser i forhold til kreditinstitutter. Videre henviser Den danske Fondsmæglerforening til, at de ansattes handler i øvrigt er omfattet af regler om indberetning i henhold til MiFID II til imødegåelse af risici for markedsmisbrug. Den danske Fondsmæglerforening finder, at det således bør være op til det enkelte fondsmæglerselskab at fastsætte regler, der svarer til de risici, der er relevante for det enkelte selskabs aktiviteter.

Kommentar

Lovforslaget viderefører de gældende reglerne om spekulationsforbuddet, der finder anvendelse på personer, som er ansat af bestyrelsen, og ansatte for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og virksomhedens interesser. Reglerne omhandler begrænsninger af disse personers finansielle dispositioner og har til formål at hindre interessekonflikter.

Reglerne supplerer regler om forbud mod handel på grundlag af insiderviden og forbuddet mod kursmanipulation i kapitalmarkedsreguleringen.

Det er på baggrund af ovenstående vurderet, at bestemmelserne er proportionale i forhold til fondsmæglerselskabers forretningsmodeller og risikoprofiler og medvirker til sikring af investorbeskyttelsen og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber.

3.19. Krav om bestyrelsesgodkendelse af eksponering m.v. i relation til ledelsesmedlemmer m.fl. (§ 88)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at reglen om bestyrelsesgodkendelse af eksponering eller sikkerhedsstillelse i relation til ledelsesmedlemmer m.fl. er en national særregel, som efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse bør enten udgå eller modificeres. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at reglen stiller krav ud over de krav, der allerede findes i selskabsloven om bl.a. habilitet og indebærer administrative byrder i form af løbende overvågning. Som eksempler på uhensigtsmæssige konsekvenser nævnes eksponeringer som f.eks. rejseudlæg i forhold til et selskab, hvor vedkommende bestyrelsesmedlem også sidder i ledelsen, hvilket er praktisk uhensigtsmæssigt.

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at reglen, i det omfang det besluttes at bevare den, bør begrænses til eksponeringer knyttet til tilsynsbelagte aktiviteter eller begrænses beløbsmæssigt.

Kommentar

Med lovforslagets videreføres de gældende regler, hvorefter et fondsmæglerselskabs bestyrelse skal godkende eksponeringer mod eller sikkerhedsstillelse fra ledelsesmedlemmer m.fl. Reglerne skal bidrage til at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres særlige stilling i fondsmæglerselskabet til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå for dem selv eller for deres nærtbeslægtede. Samtidig har reglerne til formål at mindske muligheden for, at der opstår interessekonflikter i fondsmæglerselskabet.

Reglerne supplerer reglerne i selskabslovens § 127 om utilbørlige dispositioner og aftaler indgået med enekapitalejer samt reglerne i selskabslovens § 131 om inhabilitet.

Lovforslaget er desuden i tråd med udkastet til ESMA og EBA's retningslinjer om intern ledelse, jf. ovenfor under 3.18.

En begrænsning af reglen til eksponeringer, der er knyttet til tilsynsbelagte aktiviteter eller begrænsning på beløb, vil reelt være en accept af, at ledelsen i et fondsmæglerselskab kan opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå, så længe de er bagatelagtige eller uden for tilsynsbelagte aktiviteter. Samtidigt vil det være en accept af interessekonflikter, så længe de er bagatelagtige eller uden for tilsynsbelagte aktiviteter.

Det bemærkes i den forbindelse, at eksponeringer efter bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i lovforslagets § 10, nr. 48, hvor der bl.a. undtages bestemte typer transaktioner mv. med betydning for bestemmelsen i lovforslagets § 88. I definitionen fremgår bl.a., at eksponeringer er summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet. Det er i den forbindelse vurderingen, at fx sædvanlige rejseudlæg fra ansatte eller bestyrelsesmedlemmer ikke etablerer et kundeforhold.

Det er på baggrund af ovenstående vurderet, at bestemmelsen er proportional i forhold til fondsmæglerselskabers forretningsmodeller og risikoprofiler og medvirker til sikring af investorbeskyttelsen og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber

3.20. Krav om bestyrelsestilladelse til andre hverv m.v. for direktionsmedlemmer m.fl. (§§ 89-93)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at reglerne om bestyrelsestilladelse til andre hverv for direktionsmedlemmer m.fl. er nationale særregler, der bør udgå. Det er Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse, at reglerne har deres historiske udspring i reguleringen af pengeinstitutter. Den danske Fondsmæglerforening nævner, at der i visse tilfælde kræves dispensation fra Finanstilsynet, og at de administrative byrder ud over godkendelseskrav omfatter krav om offentliggørelse og gennemgang af den eksterne revision.

Den danske Fondsmæglerforening finder ikke, at der er sådanne særlige hensyn eller risici på fondsmæglerområdet, at det begrundes, at kravene oprettholdes, idet de almindelige selskabsretlige inhabilitetsregler vil finde anvendelse for ledelsesmedlemmer, og da fondsmæglerselskaberne i øvrigt i deres interne regler og ved ansættelsen vil kunne træffe passende bestemmelser for deres ansatte. Videre finder Den danske Fondsmæglerforening, at det ikke er begrundet, at der i praksis vil være en interesse for de offentliggjorte oplysninger om ledelsens andre hverv.

Forsikring & Pension bemærker, at bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer, og at der ikke er tilsigtet materielle ændringer. Forsikring & Pension vil fortsat opfordre til, at eksponeringsforbuddet moderniseres, så investeringer, herunder bl.a. investeringer i virksomhedsobligationer eller via långivning for forsikringsvirksomheder, kan danne grundlag for, at direktører og andre, der er ansatte af bestyrelsen, kan deltage i driften af den erhvervsvirksomhed, der investeres i.

Forsikring & Pension angiver, at det fremgår af bemærkningerne til § 79 i Lov nr. 453 fra 2003, hvor bestemmelsen i relation til eksponering senest blev ændret, at *"væsentlig risiko ikke anses for at foreligge, hvor den pågældende er udpeget af den finansielle virksomhed til at varetage det pågældende hverv"*. Forsikring & Pension påpeger, at der derfor ikke er en væsentlig risiko for konflikter mellem "egne" og virksomhedens interesser, hvis ledende medarbejdere er udpeget af et forsikringsselskab til at varetage det pågældende hverv, uanset om forsikringsselskabet har en eksponering mod den pågældende erhvervsvirksomhed.

Af bemærkningerne til forslagens § 91 fremgår følgende: *"Kapitalandele er undtaget fra forbuddet, idet det særligt er i virksomheder, hvor det pågældende fondsmæglerselskab eller koncernforbundne selskab har kapitalandele, at det vil være relevant at sidde i bestyrelsen eller deltage i den daglige ledelse."* Det undrer Forsikring & Pension, at det alene vil være relevant at sidde i bestyrelsen eller deltage i den daglige ledelse, når det vedrører kapitalandele. Flere forsikringsselskaber investerer i stigende omfang i såkaldte alternative aktiver bl.a. ud fra en forventning om, at disse aktiver kan give et langsigtet stabilt afkast, og hvor risikoen og afkastets konjunkturfølsomhed er begrænset set i forhold til afkastet af aktieinvesteringer. Nye investeringstyper indebærer ikke anderledes eller flere interessekonflikter set i forhold til mere traditionelle investeringstyper.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende regler om bestyrelsens godkendelse af eksponeringer og sikkerhedsstillelse til ledelsesmedlemmer m.fl. Reglerne har til formål at undgå interessekonflikter mellem på den ene side fondsmæglerselskaber og på den anden side en virksomhed, som direktionsmedlemmer eller andre ansatte, for hvilke der er en væsentlig interessekonflikt mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, måtte deltage i. Videre sikrer reglerne, at medlemmerne af ledelsen kan sætte sin fulde arbejdskraft ind på at varetage sine opgaver i fondsmæglerselskaberne.

Bestemmelserne blev indført på baggrund af anbefalingerne fra udvalget om ledelses- og spekulationsbestemmelserne, der offentliggjorde deres anbefalinger i en rapport i december 2002. I udvalget deltog en række repræsentanter fra myndigheder, Børsmæglerforeningen, Investeringsforeningsrådet, Fondsmæglerforeningen, Realkreditrådet, Forsikring & Pension, Finansrådet, Foreningen af Firmapensionskasser og Forbrugerrådet.

Udvalget anbefalede, at bestyrelsen i en virksomhed skulle afgøre, om en direktørs bibeskæftigelse kunne godkendes, og at beslutningen skulle indføres i forhandlingsprotokollen. Dette, bemærkede udvalget, skulle bl.a. begrundes med, at bestyrelsen for en finansiell virksomhed, herunder fondsmægler-selskaber, må antages at have en særlig interesse i, at der ikke opstår interessekonflikter mellem ledelsen og den finansielle virksomhed. Samtidig anbefalede udvalget, at Finanstilsynet i konkrete tilfælde blev tillagt beføjelse til at godkende hverv, som ikke indebar interessekonflikt. Desuden anbefalede

udvalget, at den finansielle virksomhed én gang årligt skulle offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt. Anbefalingen herom skulle sikre åbenhed og gennemsigtighed, for så vidt angår ledelsens andre hverv. I den forbindelse blev det samtidig anbefalet, at ekstern revision skulle påse den finansielle virksomheds overholdelse af offentliggørelsespligten.

Det er vurderingen, at reglerne ikke er blevet mindre relevante siden udvalgets anbefalinger i 2002, og at de anførte beskyttelseshensyn overfor de risici, som interessekonflikter udgør, tjener et prisværdigt formål, og dermed er vigtige at opretholde.

Lovforslaget er desuden i tråd med udkastet til ESMA og EBA's retningslinjer om intern ledelse, der udstedes i medfør af artikel 26, stk. 4, IFD, og som er sendt i offentlig høring den 17. december 2020 med høringsfrist den 17. marts 2021. Heraf fremgår det bl.a. af nr. 107, at "Without prejudice to Article 23 of Directive 2014/65/EU and Section 3 of the Chapter 2 of the Commission Delegated Regulation (EU) No 2017/565, the management body should be responsible for establishing, approving and overseeing the implementation and maintenance of effective policies to identify, assess, manage and mitigate or prevent actual and potential conflicts between the interests of the investment firm and the private interests of staff, including members of the management body, which could adversely influence the performance of their duties and responsibilities. [...] Videre fremgår det bl.a. af nr. 114, at "Conflict of interest policy for staff" skal "set out procedures, measures, documentation requirements and responsibilities for the identification and prevention of conflicts of interest, for the assessment of their materiality and for taking mitigating measures. Such procedures, requirements, responsibilities and measures should include: [...] b. preventing staff who are also active outside the investment firm from having inappropriate influence within the investment firm regarding those other activities; [...]."

Det er på baggrund af ovenstående vurderet, at bestemmelsen er proportional i forhold til fondsmæglerselskabernes forretningsmodeller og risikoprofiler og medvirker til sikring af investorbeskyttelsen og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber.

3.21. Krav til virksomhedsstyring for fondsmæglerholdingvirksomheder (§ 94)

Den Danske Fondsmæglerforening bemærker, at kravene til virksomhedsstyring finder anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder, og at dette er udtryk for nationale særregler, der er ubegrundede ud fra et risikohensyn og bør udgå.

Det er Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse, at det aldrig helt er blevet afklaret, hvorfor reglerne i den gældende bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. blev indført for holdingselskaber, og i hvilket omfang de skulle anvendes. Den Danske fondsmæglerforening finder, at reglerne kan presse behovet for splitsansættelser op.

Videre finder Den danske Fondsmæglerforening, at reguleringen generelt bør begrænses til de områder, hvor der er risiko for omgåelse eller manglende effekt, hvis de ikke finder anvendelse på holdingniveau, f.eks. aflønningsregler og visse kapitalkrav.

Kommentar

Finansielle holdingvirksomheder blev omfattet af § 71 i lov om finansiel virksomhed om virksomhedsstyring med lovforslag L 46 2013-14. Begrundelsen herfor, som angivet i lovforslagets alm. bemærkninger, var bl.a.: "I lov om finansiel virksomhed gælder organisatoriske krav og det ledelsesmæssige ansvar herfor ikke på koncernniveau. Imidlertid følger det af såvel den Europæiske Bankmyndigheds retningslinjer vedrørende intern ledelse og »Insurance Core Principles, Standards, Guidance and Assessment Methodology« udstedt af International Association of Insurance Supervisors (IAIS), at der bør gælde sådanne regler på koncernniveau for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. [...] For at imødekomme de internationale krav foreslås det at udvide bestemmelserne om bestyrelsens opgaver i § 70 og kravene til virksomhedens indretning i § 71 i lov om finansiel virksomhed til også at omfatte finansielle holdingvirksomheder." Baggrunden og hensynet bag bestemmelserne er behandlet nærmere i det nævnte lovforslags specielle bemærkninger.

Finansielle holdingvirksomheder blev herefter omfattet af bekendtgørelse nr. 297 af 27. marts 2014 om ledelse og styring af finansielle virksomheder m.fl. Udgangspunktet er derfor, at fondsmæglerholdingvirksomheder som fondsmæglerselskaber skal leve op til kravene i bekendtgørelsen, men at det afhænger af den enkelte fondsmæglerholdingvirksomheds forhold, hvilke foranstaltninger der på grundlag af et proportionalitetsprincip skal til for, at et krav i bekendtgørelsen kan anses for opfyldt. Hertil kommer de tilpasninger, som koncernforholdet nødvendiggør.

Lovforslagets § 94 implementerer bl.a. artikel 26 i IFD om virksomhedsstyring. Af artikel 25, stk. 1, i IFD, følger det, at reglerne finder anvendelse på konso- lideret niveau, når der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Af udkast til retningslinjer udstedt i medfør af artikel 26, stk. 4, IFD ("guidelines on internal governance"), der er sendt i offentlig høring den 17. december 2020 med høringsfrist den 17. marts 2021, fremgår det bl.a., at retningslinjerne omhandler kravene fastsat i artikel 26 og 28 i IFD, herunder at retningslinjerne finder anvendelse på selskabs- og konsolideret niveau, jf. artikel 25 i IFD og artikel 7 i IFR. Det fremgår bl.a. også, at retningslinjerne omhandler krav fastsat i artikel 88 og 91 i CRD IV.

Med lovforslaget videreføres det, at reglerne skal finde anvendelse på såvel fondsmæglerselskaber som fondsmæglerholdingvirksomheder, og at de nærmere krav vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Det vurderes fortsat hensigtsmæssigt med en tilpasset regulering på bekendtgørelsesniveau, der er afstemt og målrettet fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler, Ligeledes vurderes det fortsat hensigtsmæssigt, at reguleringen af fondsmæglerholdingvirksomheder er fastlagt ud fra hensyn til at sikre en forsvarlig ledelse på selskabs- og ikke mindst koncernniveau og under hensyntagen til fondsmæglerholdingvirksomheders særlige karakteristika.

Det er således forventningen, at hjemlen i lovforslagets § 94 til at fastsætte nærmere krav til virksomhedsstyring og tillige hjemlen i lovforslagets § 67 til at fastsætte nærmere krav til ledelse anvendes til at udstede en særskilt bekendtgørelse for fondsmæglerselskabers ledelse og styring, der gennemfører de retningslinjer, der udstedes af EBA og ESMA i medfør af artikel 26, stk. 4, i IFD. Det er desuden forventningen, at bekendtgørelsen tillige vil fastlægge klare og afgrænsede krav til fondsmæglerholdingvirksomheder under hensyntagen til fondsmæglervirksomhedernes særlige karakteristika.

3.22. Hjemmel til at udstede regler om outsourcing og definition af outsourcing (§ 10, nr. 37, og § 97)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der i lovbemærkningerne til den foreslåede hjemmel til at udstede regler om outsourcing fejlagtigt er henvist til implementering af artikel 26, stk. 1, i IFD, da den specifikke regulering af outsourcing ikke er indeholdt i IFD. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at området på europæisk plan allerede er reguleret af tilstrækkelige regler i en niveau 2-forordning udstedt i henhold til MiFID II. Den danske Fondsmæglerforening finder derfor, at der vil være tale om national særregulering, som ikke ses i nabolandene, og at det derfor i lovbemærkningerne bør tilkendegives, at hjemlen i udgangspunktet ikke vil blive brugt ud over den EU-retlige ramme.

Tilsvarende bemærker Den danske Fondsmæglerforening, at den foreslåede definition i relation til outsourcing ikke følger af IFD og er tilstrækkeligt reguleret i ovennævnte niveau 2-forordning.

Finans Danmark bemærker, at der i lovbemærkningerne til den foreslåede hjemmel til at udstede regler om outsourcing er henvist til, at bestemmelsen implementerer artikel 26 i IFD. Finans Danmark formoder, at dette er en fejl, da IFD ikke regulerer outsourcing. Finans Danmark henviser desuden til, at fondsmæglerselskaber er omfattede af regler om outsourcing efter MiFID II-reguleringen, som finder direkte anvendelse, og derfor ikke bør implementeres i lovforslaget.

Tilsvarende bemærker Finans Danmark, at der i forhold til den foreslåede definition af outsourcing anvendes begrebet "væsentlig outsourcing", mens der i bekendtgørelse om outsourcing for pengeinstitutter m.fl. sondres mellem outsourcing af kritisk eller vigtig outsourcing. Det påpeges, at dette kan give anledning til fortolkningstvivl, og at lovforslaget bør anvende samme terminologi.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres den eksisterende bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for outsourcing, der som anført i de specielle bemærkninger i udkastet til bemyndigelsesbestemmelsen kan blive udnyttet til ved bekendtgørelse at implementere retningslinjer, som EBA kan udstede i medfør af artikel 26, stk. 4, i IFD.

Hjemlen påtænkes alene udnyttet i det tilfælde, at der måtte blive udstedt retningslinjer for outsourcing i medfør af IFD. Hjemlen er således ikke tiltænkt national regulering af fondsmæglerselskabers outsourcing. Det bemærkes i den forbindelse, at det er en fejl, at lovbemærkningerne også refererer til artikel 9, stk. 5, 1. afsnit, i MiFID II.

IFD indeholder i artikel 26, stk. 4, et mandat til EBA, der svarer til mandatet i artikel 74, stk. 3, i CRD IV, som EBA har anvendt til at udstede retningslinjer for intern ledelse vedr. outsourcing. På tidspunktet for høringen over udkastet til lovforslag var der ikke fuld klarhed over, hvorvidt mandatet i IFD tilsvarende vil blive udnyttet til at udstede retningslinjer for outsourcing. Det forventes, at der opnås klarhed herom i forbindelse med høringen m.v. af udkast til retningslinjer udstedt i medfør af artikel 26, stk. 4, IFD ("guidelines on internal governance"), der er sendt i offentlig høring den 17. december 2020.

Idet der ikke følger en definition af outsourcing i IFD eller MiFID II, og lovforslaget alene viderefører den eksisterende bemyndigelse til evt. at fastsætte nærmere regler for outsourcing, vurderes der ikke at være behov for en definition af outsourcing i lovforslaget, hvorfor denne udgår.

3.23. Krav til tavsheds klausuler i forbindelse med ansættelsesaftaler (§ 103)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at kravet til tavsheds klausuler er en national særregel, som for fondsmæglerselskaber, der opererer i udlandet, potentielt kan give anledning til regelkonflikter med udenlandske regler. Den danske Fondsmæglerforening finder, at det i bemærkningerne bør angives, at selskaberne fritages for ansvar efter de danske regler i forbindelse med sådanne regelkonflikter.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende krav til tavsheds klausuler, hvorefter en aftale om tavsheds klausul med en ansat ikke må afskære den ansatte fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Kravet følger af den politiske aftale af 27. marts 2019 mellem Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Danske Folkeparti, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance om yderligere initiativer til styrkelse af indsatsen mod finansiel kriminalitet. Aftalen fastsætter, at det ikke skal være muligt for en arbejdsgiver at indrette ansættelsesforholdene for virksomhedens medarbejdere på en sådan måde, at medarbejderne er afskåret fra at gå til virksomhedens whistleblowerordning, til Finanstilsynet eller til

andre offentlige myndigheder med oplysninger om ulovligheder i virksomheden.

En whistleblower kan tilvejebringe helt afgørende information til myndighederne, især på det finansielle område, f.eks. for at stoppe hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det er derfor vigtigt, at effektiviteten af virksomhedernes whistleblowerordninger sikres, herunder at der ikke opstilles hindringer for de ansattes brug af ordningen.

Med videreførelsen af den nuværende § 75 c i lov om finansiell virksomhed for fondsmæglerselskaber skabes der fortsat klarhed om den enkelte ansattes retstilstand i forhold til tavsheds klausuler. Der må ikke være tvivl om, at man som whistleblower er sikret mod ansættelsesretlige følger af en indberetning.

3.24. Oplysningspligt over for Finanstilsynet (§ 104)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet er en national særregel, som er udvidet til at omfatte fondsmæglerholdingvirksomheder. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at regler, der strafbelægges, bør have et tilstrækkeligt præcist indhold og finder af hensyn til fondsmæglerselskabernes retssikkerhed behov for i bemærkningerne nærmere at konkretisere, hvad der menes med "forhold, der er af afgørende betydning for den fortsatte drift". I forhold til fondsmæglerholdingvirksomhed påpeger Den danske Fondsmæglerforening, at disse ikke udøver tilladelseskrævende aktiviteter, og at det derfor forekommer ubegrundet med en sådan regel for disse.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres det gældende krav om, at fondsmæglerselskaber og hvert enkelt ledelsesmedlem straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for den fortsatte drift m.v.

Kravet blev indført på baggrund af den politiske aftale af 27. marts 2019 om yderligere styrkelse af indsatsen mod finansiell kriminalitet mellem Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti, Danske Folkeparti, Liberal Alliance og Venstre, hvor det bl.a. fremgår, at Finanstilsynet skal være en stærkere kontrolmyndighed.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at Finanstilsynet skal modtage oplysninger om forhold vedrørende den fortsatte drift, der giver Finanstilsynet mulighed for at skride ind og foretage handlinger for at forhindre, at fondsmæglerselskabets situation forværres, og inden situationen bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen. Som eksempler på forhold, der kan gøre det nødvendigt at foretage indberetning, kan nævnes bortfald af et betydeligt indtjeningsområde, eller et budget der viser et betydeligt underskud, som vil bringe fondsmæglerselskabets kapitaloverdækning i nærheden af kravet til kapitalgrundlaget. Videre er det anført, at forpligtelsen gælder for de situationer, hvor det må stå fondsmægler-

selskabet klart, at oplysningens karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Dette indebærer, at det ikke vil være alle oplysninger, som fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet.

Det er fondsmæglerselskabet, der skal foretage en konkret vurdering af, om der skal indsendes oplysninger til Finanstilsynet. Det bemærkes i den forbindelse, at det samtidig er anført i bemærkningerne, at forpligtelsen gælder inden for rammerne af forbuddet mod selvinkriminering. Dvs., at et selskab ikke er forpligtet til at indberette oplysninger til Finanstilsynet, hvis selskabet derved risikerer at inkriminere sig selv.

Det fremgår desuden af bestemmelsen, at denne alene finder anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder om forhold i dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber. Der er således ikke tale om en forpligtelse, der vedrører fondsmæglerholdingvirksomhedens egne forhold, medmindre disse er af betydning for fondsmæglerselskabet.

Det foreslåede bødestrafansvar skal sammenholdes med den praksis for politianmeldelser, som Finanstilsynet som tilsynsmyndighed har, hvorefter der sker politianmeldelse af forhold, der har en vis grovhed.

3.25. Aflønningsregler (§§ 108 og 110)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at aflønningsreglerne delvist er nationale særregler, herunder kravet om et forholdsmæssigt loft for den variable løn til ledelsesmedlemmer og væsentlige risikotagere. Videre er skærpede krav til udskydelsesperioden, for så vidt angår fondsmæglerselskaber, en national særregel. Tilsvarende er begrænsningen i adgangen til at anvende aktieoptioner en national særregel. At kravene også omfatter fondsmæglerholdingvirksomheder er også en national særregel.

Den danske Fondsmæglerforening foreslår, at aflønningsreglerne implementeres direktivnært og påpeger, at den reducerede adgang til at anvende variabel løn forøger fondsmæglerselskabernes risici, da fondsmæglerselskaber ikke kan dele deres risici med de ansatte. Den danske Fondsmæglerforening anfører, at fastholdes den politiske aftale, vil dette medføre en ordning, som Europa-Parlamentet og EU-kommissionen har vurderet kan medføre en øget risiko for fondsmæglerselskaber. Den danske Fondsmæglerforening henviser til præambel 25 i IFD. Den danske Fondsmæglerforening foreslår alternativt, at overimplementeringen af aflønningsreglerne begrænses til de elementer, der er omhandlet i de politiske aftaler.

Kommentar

I forbindelse med implementeringen af IFD er der truffet beslutning om at videreføre de politiske aftaler fra 2010 og 2013 om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor, for så vidt angår fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder. Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed videreføres således i vidt omfang, for så vidt angår fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med de tilpasninger, som IFD nødvendiggør.

Det er opfattelsen, at implementeringen af de foreslåede aflønningsregler er begrænset til de elementer, der er omhandlet i de politiske aftaler. De politiske aftaler er udformet således, at aflønningsreglerne finder tilsvarende anvendelse for hele den finansielle sektor.

3.26. Regler for videregivelse af fortrolige oplysninger

Den danske Fondsmæglerforening anfører, at reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger ikke bør omfatte fondsmæglerholdingvirksomheder, idet det ikke er forklaret, hvorfor fondsmæglerholdingvirksomheders behandling af oplysninger reguleres. Den Danske Fondsmæglerforening påpeger, at fondsmæglerholdingvirksomhederne ikke har kundeforhold, ligesom fondsmæglerselskabers videregivelse af oplysninger til en modervirksomhed er særskilt reguleret, hvorved fortroligheden følger med.

Finans Danmark bemærker, at der forbindelse med det kommende forslag om kreditinstitutter har været en længere dialog med Finanstilsynet i relation til de finansielle videregivelsesregler og samspillet med databeskyttelsesreglerne. I relation til nærværende forslag anfører Finans Danmark, at det pågældende forslag ikke bør være normerende for arbejdet med de øvrige lovforslag, der indgår i opsplitningen af lov om finansiel virksomhed. Finans Danmark anfører, at det er afgørende at have sammenhængende regler i branchen, for så vidt angår tavshedspligt og videregivelse af fortrolige oplysninger, da kreditinstitutter kan have koncernselskaber omfattet af flere af de respektive sektorlove. Finans Danmark opfordrer på et generelt plan til at lave en samlet analyse og implementering af reglerne i de tre sektorlove.

I relation til den foreslåede § 112, stk. 1, anfører Finans Danmark, at fastholdes bestemmelsen, bør det tydeliggøres, at bestemmelsen ikke sætter begrænsninger for, hvad der efter artikel 28 i databeskyttelsesforordningen kan overlades til en databehandleraftale. Bestemmelsen bør således efter Finans Danmarks opfattelse alene regulere videregivelse af oplysninger til brug for varetagelse af administrative opgaver uden for en databehandlerkonstruktion omfattet af artikel 28.

Kommentar

På baggrund af anbefalingen fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering pågår der særskilte drøftelser om videregivelsesreglerne, herunder samspillet med databeskyttelsesreglerne, med brancheorganisationerne. På den baggrund er det vurderet, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at tilpasse de gældende videregivelsesregler, herunder anvendelsesområdet, før drøftelserne er afsluttet og en fremtidig løsning er fundet. Med nærværende lovforslag gennemføres der derfor alene en direkte udskilning af bestemmelserne for fondsmæglerselskaber og -holdingvirksomheder.

I relation til § 112, stk. 1, bemærkes det, at bestemmelsen ikke er ændret i forhold til den gældende bestemmelse i § 118, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen hverken indskrænker eller udvider adgangen til databehandlerkonstruktioner efter databeskyttelsesforordningens artikel 28.

Det bemærkes, at aktualiteten af denne bestemmelse indgår i drøftelserne med brancheorganisationerne.

3.27. Krav om tilstrækkeligt kapitalgrundlag (det individuelle solvensbehov) og hjemmel til at fastsætte nærmere regler (§ 118)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der ved krav om fondsmæglerselskabers opgørelse af det individuelle solvensbehov delvist er tale om en national særregel. Det er Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse, at bestemmelsen udgør en skærpelse af kravet i IFD, idet bestemmelsen går videre i forhold til kravet om fondsmæglerselskabernes løbende opgørelse og vurdering af intern kapital og likvide aktiver. Videre anføres det, at bestemmelsen ikke indeholder proportionalitetsprincippet fastsat i IFD. Det er Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse, at den foreslåede hjemmel for Finanstilsynet til at udstede nærmere regler fastsat i bekendtgørelse går ud over de EU-retlige rammer.

Den danske Fondsmæglerforening anerkender værdien af opgørelsen af solvensbehovet, men den danske Fondsmæglerforening peger på, at de nuværende opgørelser i høj grad afspejler aktivitet for kreditinstitutter, og at de nuværende regler bør tilpasses den aktivitet og de risici, et fondsmæglerselskab kan påtage sig. Den danske Fondsmæglerforening anfører, at løbende opgørelser og fastholdelse af det individuelle solvensbehov ikke vurderes at give særlig værdi i forhold til et fondsmæglerselskabs egen styring af risiko eller tilsyn, og derfor bør begrænses.

Kommentar

Der er tale om en videreførelse af de gældende regler i lov om finansiel virksomhed med de materielle ændringer, der følger af en direktivkonform implementering af IFD. Ændringerne består i en anden afgrænsning af de fondsmæglerselskaber, der omfattes af bestemmelsen, ligesom bestemmelsen som noget nyt også går på likvide aktiver.

Det er korrekt, at ordlyden af den foreslåede bestemmelse afviger fra ordlyden af artikel 24, stk. 1 og 2, i IFD, som gennemføres med bestemmelsen. Således er det bl.a. valgt at fastholde anvendelsen af benævnelsen "solvensbehov" fremfor "intern kapital", der anvendes i såvel CRD IV som IFD. Det har baggrund i, at benævnelsen er blevet et etableret begreb for såvel danske kreditinstitutter (pengeinstitutter og realkreditinstitutter) som danske fondsmæglerselskaber. Der er alene tale om en sproglig forskel, uden materiel betydning.

Det er således valgt at fastholde, at det af ordlyden fremgår, at fondsmægler-selskabet skal sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, der forstås som det grundlag, der er tilstrækkeligt til at opfylde det individuelle solvensbehov. Desuden er det valgt at fastholde, at det af bestemmelsen skal fremgå, at det individuelle solvensbehov ikke kan være mindre end de øvrige kapitalgrundlagskrav. Det følger af IFR, at et fondsmæglerselskab skal opfylde det højeste af de kapitalgrundlagskrav, fondsmæglerselskabet er omfattet af. Kapitalgrundlagskravene i henhold til IFR er fastsat med henblik på at dække de

gængse risici ved det enkelte fondsmæglerselskabs risikoprofil. Finanstilsynets praksis for det individuelle solvensbehov er derfor, at et fondsmæglerselskab ved vurderingen af sit individuelle solvensbehov skal vurdere behovet for evt. solvenstillæg til det højeste af det kapitalgrundlagskrav, fondsmæglerselskabet er omfattet af. Dette har den konsekvens, at det individuelle solvensbehov ikke kan være mindre end det højeste af det kapitalgrundlagskrav, fondsmæglerselskabet er omfattet af. Den foreslåede bestemmelse indebærer derfor ikke højere kapitalgrundlagskrav end, hvad der er fastsat i IFR.

I forhold til Den danske Fondsmæglerforenings bemærkning om, at der er tale om en skærpelse derved, at bestemmelsen går videre i forhold til kravet om fondsmæglerselskabernes "løbende opgørelse og vurdering af intern kapital og likvide aktier" bemærkes det, at ordlyden af artikel 24, stk. 1, i IFD lyder "løbende vurdering og opretholdelse af intern kapital og likvide aktier". Fondsmæglerselskaberne skal således ikke blot vurdere og opgøre den tilstrækkelige interne kapital (kapitalgrundlag) og de tilstrækkelige likvide aktiver, men skal også opretholde, dvs. have hhv. en intern kapital (kapitalgrundlag) og likvide aktiver, der er tilstrækkelig i forhold til vurderingen heraf.

I forhold til Den danske Fondsmæglerforenings bemærkning om, at bestemmelsen ikke tager højde for proportionalitetsprincippet fastsat i IFD, bemærkes det, at det af den foreslåede bestemmelse i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2, i IFD fremgår, at procedurene til "vurdering og opretholdelse" skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Der er således – uanset den valgte ordlyd af bestemmelsen – tale om en direktivkonform implementering af artikel 24, stk. 1 og 2, i IFD.

Videre er det Finanstilsynets erfaring, at den i henhold til CRD IV og fremadrettet IFD påkrævede proces omkring opgørelse af det individuelle solvensbehov bidrager til god risikostyring, ligesom solvensbehovsopgørelsen indgår i Finanstilsynets risikobaserede tilsyn, herunder i forhold Finanstilsynets vurdering i henhold til den foreslåede § 119 vedrørende det individuelle solvenskrav, der udgør Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag. Det er Finanstilsynets erfaring på tværs af virksomhedsområder, at processen om opgørelsen af det individuelle solvensbehov understøtter god ledelse og styring og sikrer en højere robusthed.

Tilsvarende er det Finanstilsynets erfaring, at de af Finanstilsynet ved bekendtgørelse udstedte regler for solvensbehovsopgørelse bidrager til forståelse og opfyldelse af hensigten med solvensbehovsopgørelsen og understøtter en god risikostyring. Den foreslåede videreførelse af den gældende hjemmel er således tiltænkt regler, der udfylder den EU-retlige ramme. Med henblik på at tydeliggøre dette vil det blive indarbejdet i lovbemærkningerne, at de udstedte regler vil tage afsæt i den hidtidige praksis for fondsmæglerselskaber, idet den vil afspejle fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler. IFD afviger på dette område ikke fra CRD IV.

3.28. Regler for anbringelse af midler (§§ 123-125)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at reglerne om midlernes anbringelse i lovforslagets §§ 123-125 er nationale særregler, som eksempelvis fastsætter begrænsninger i muligheden for at erhverve fast ejendom. Den danske Fondsmæglerforening finder ikke, at det er særligt begrundet, hvorfor der er behov for at videreføre regler ud over de regler, som følger af kapitalkravene fastsat i IFD. Reglerne bærer efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse præg af at være udformet til kreditinstitutter (pengeinstitutter og realkreditinstitutter), hvor der af hensyn til indlån kan være behov for at regulere placering i større omfang. Den danske Fondsmæglerforening påpeger, at der efter omstændighederne kan være tale om en ganske høj kapitalbinding i de enkelte fondsmæglerselskaber, og at særlige danske begrænsninger på placering kan medføre, at der ikke etableres "level playing field" for danske fondsmæglerselskaber i forhold til udenlandske virksomheder.

For så vidt angår bestemmelsen i lovforslagets § 125 vedrørende placering af egne midler i finansielle instrumenter, vurderer Den danske Fondsmæglerforening, at "langsigtet og ikke-spekulativt" er for upræcis til at danne grundlag for et strafbelagt forbud.

Kommentar

Med lovforslagets § 123 videreføres de gældende begrænsninger for fondsmæglerselskabers placering af midler i andre virksomheder, der har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber ved placering af egne midler i aktiver med potentielt store værdiudsving og illikviditet ikke påtager sig uforholdsmæssig høj risiko med fare for, at fondsmæglerselskaber ikke kan opfylde sine forpligtelser eller kravet til sit kapitalgrundlag og i værste fald risikerer insolvent afvikling.

Det bemærkes, at begrænsningerne af fondsmæglerselskabers tilladte virksomhedsområde også afskærer fondsmæglerselskaber fra gennem egne investeringer at drive anden virksomhed.

Med lovforslagets § 124 videreføres begrænsninger for fondsmæglerselskabers placering af egne midler i fast ejendom og ejendomsselskaber, der i tråd med begrænsningerne i fondsmæglerselskabernes tilladte virksomhedsområde indebærer, at fondsmæglerselskaber er afskåret fra at drive virksomhed med køb og salg af fast ejendom. Bestemmelsen sigter, som begrænsningerne i lovforslagets § 123, på at sikre mod uforholdsmæssig risiko ved placeringen af egne midler.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke hindrer, at de omhandlede risici tages i et koncernselskab, der ikke selv er et fondsmæglerselskab.

Med lovforslagets § 125 videreføres det, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, skal have mulighed for at placere egne midler i finansielle instrumenter og således have et alternativ til indskud i pengeinstitutter. Det er en forudsætning, at der er tale om langsigtet og ikke-

spekulativ placering, idet fondsmæglerselskabet ellers vil skulle have tilladelse til handel for egen regning, jf. lovforslagets § 13, stk. 1 og 2. Bestemmelsen har til hensigt at skabe sikkerhed for, hvilke placeringer af egne midler, der ikke udløser krav om tilladelse til handel for egen regning med øgede krav til fondsmæglerselskabet, bl.a. til kapitalgrundlaget, til følge, og ikke en bestemmelse, der forringer fondsmæglerselskabers konkurrenceevne i forhold til fondsmæglerselskaber i andre lande inden for EU.

Bestemmelserne er således begrundet i hensynet til at sikre investorbeskyttelsen og tilliden til de danske fondsmæglerselskaber.

3.29. Kapitalkrav for fondsmæglerholdingvirksomheder (§ 126)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at det ikke ses at være nærmere begrundet, hvorfor der i Danmark er et særligt behov for at regulere fondsmæglerholdingvirksomheders kapitalgrundlag.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende regler i lov om finansiel virksomhed med de ændringer, der følger af IFR. Bestemmelsen indebærer, at en fondsmæglerholdingvirksomhed, der er den øverste modervirksomhed i Danmark, ud over at skulle opfylde kapitalgrundlagskrav på konsolideret niveau, jf. artikel 7 i IFR, også skal opfylde kapitalgrundlagskrav på selskabsniveau.

Konsolideringskravet i artikel 7 i IFR medvirker til at sikre, at kapitalgrundlagskravene til en fondsmæglerkoncern bliver de samme, uanset hvordan koncernen er struktureret, mens det videreførte krav om, at fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark, også skal opfylde kapitalgrundlagskrav på selskabsniveau medvirker til at beskytte kreditorer og investorer i tilfælde af konkurs eller likvidation.

3.30. Regler for koncerninterne transaktioner og eksponeringer (§§ 134-135)

Den Danske Fondsmæglerforening bemærker, at der er tale om nationale særregler, og der ses ikke at være et særligt behov for at regulere dette for fondsmæglerselskaber, herunder fordi disse ikke foretager udlån. Den danske Fondsmæglerforening anfører, at der dog i praksis forekommer koncerninterne transaktioner og eksponeringer i forbindelse med provisioner, husleje og løn, men at der efter Den danske Fondsmæglerforenings opfattelse i praksis ikke er væsentlige risici forbundet hermed.

Den danske Fondsmæglerforening finder, at kravet, hvorefter Finanstilsynet skal godkende koncerninterne eksponeringer, giver unødvendige administrative byrder for fondsmæglerselskaberne. Såfremt det besluttet at videreføre godkendelseskravet, opfordrer Den danske Fondsmæglerforening til, at der implementeres undtagelser, som sikrer, at sædvanlige mellemværender ikke kræver dispensation.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende regler for koncerninterne eksponeringer, der indebærer, at et fondsmæglerselskab ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet må have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern, medmindre det er tale om eksponeringer mod dets egne dattervirksomheder.

Kravet skal bl.a. ses i forhold til, at et fondsmæglerselskab, der indgår som dattervirksomhed i en koncern, kan være i risiko for at blive presset til, fx pga. utilstrækkelig ledelsesmæssig selvstændighed, at indgå aftaler med en anden virksomhed i koncernen, der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet, som fondsmæglerselskabet ellers ikke ville have indgået ud fra en sædvanlig erhvervsmæssig varetagelse af egne interesser. Fondsmæglerselskabet påføres dermed en øget risiko til skade for ejere, kreditorer og kunder. De gældende regler for koncerninterne eksponeringer bidrager derfor til, at risiciene ved koncerninterne eksponeringer ikke antager et omfang, der kan true fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag.

I forhold til mellemværende som provisioner, husleje og løn vil disse typisk være undtaget fra kravet om Finanstilsynets tilladelse hertil. Det fremgår af vejledning om praksis for tilladelse til koncerninterne eksponeringer, at tilgodehavende administrationsomkostninger fra andre koncernvirksomheder ikke er omfattet af krav om Finanstilsynets tilladelse hertil under forudsætning af, at der regelmæssigt indbetales et beløb til den administrerende virksomhed svarende til den enkelte virksomheds budgetterede andel af fællesomkostningerne.

Af vejledning om praksis for tilladelse til koncerninterne eksponeringer følger det, at en tilladelse til koncerninterne eksponeringen efter Finanstilsynets praksis typisk vil blive givet for ét år ad gangen. Med henblik på byrdelettelser for fondsmæglerselskaberne vil Finanstilsynet indlede drøftelser med brancheorganisationerne mhp. en ændring af praksis for meddelelse af tilladelse til visse koncerninterne eksponeringer til fondsmæglerselskaber i retning af en generel forhåndsgodkendelse under visse betingelser og forpligtelser.

3.31. Regnskabsregler

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der med kravene i lovforslagets kapitel 16 om årsrapport og revision delvist er tale om nationale særregler, der går ud over de krav, der er fastsat i EU-direktiverne på området.

Kommentar

Fondsmæglerselskabers regnskabsaflæggelse er ikke fastsat ved EU-ret, der er eksplicit målrettet fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber er omfattet af det generelle regnskabsdirektiv (2013/34/EU), som er et rammedirektiv indeholdende valgmuligheder, der forudsætter en national udfyldelse. Med lovforslaget videreføres de gældende regler i lov om finansiel virksomhed, der implementerer og udfylder regnskabsdirektivet med henblik på at sikre ens og sammenlignelige regnskaber for fondsmæglerselskaber, og som tilstræber at sikre, at regnskabsbrugere, herunder investorerne, får retvisende finansielle rapporter. Herved tilstræbes det også, at der fortsat kan

være tillid til fondsmæglerselskabernes finansielle rapporter. Det vurderes også at være i sektorens interesse. Hertil kommer, at regnskabsreglerne sikrer et fælles og sammenligneligt grundlag for opgørelsen af det kapitalgrundlag, som fondsmæglerselskaberne skal have i henhold til kapitalgrundlagskravene i IFR og IFD.

3.32. Krav om godkendelse af sammenlægninger (§ 158)

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at der er tale om en national særregel og foreslår, at det i forarbejderne nærmere præciseres, hvilke kriterier der lægges vægt på i forbindelse med en tilladelse.

Kommentar

Der er tale om videreførelse af de gældende regler, der giver Finanstilsynet mulighed for at opfylde sin forpligtelse til at påse overholdelsen af den finansielle regulering og varetage hensynet til investorbeskyttelsen.

Det er i en sammenlægningssituation nødvendigt at sikre, at det fusionerende og ophørende fondsmæglerselskabs kunders forhold ikke forringes, herunder ved at den overtagende virksomhed ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet eller ikke kan overholde forpligtelserne som følge af overtagelsen. Det er endvidere en forudsætning, at den overdragende virksomhed kan udøves i henhold til den fortsættende virksomheds eller den ved overdragelsen opståede virksomheds tilladelse. En sammenlægningssituation er således i et vist omfang sammenligneligt med den situation, hvor Finanstilsynet skal behandle en fondsmæglerselskabstilladelse eller en udvidelse af en fondsmæglerselskabstilladelse.

Det medgives, at lovbemærkningerne ikke i nævneværdigt omfang anfører, hvilke kriterier der lægges vægt på i forbindelse med en godkendelse. Bemærkningerne udbygges derfor, så det fremgår heraf, at en ansøgning om sammenlægning bl.a. skal være bilagt relevante selskabsretlige fusionsdokumenter og øvrige dokumenter, der i den konkrete ansøgning er tilstrækkelige til, at Finanstilsynet kan foretage en vurdering af, at kundernes forhold ikke forringes ved, at det overtagende selskab ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet, eller ikke i øvrigt kan overholde sine forpligtelser, og at det i vurderingen bl.a. indgår, om det retlige grundlag for gennemførelsen af en sammenlægning er i orden, og om dispositionen er forsvarlig over for kunderne. Videre indgår det bl.a. i vurderingen, om den overtagende virksomhed har en tilstrækkelig god organisation til, at det er forsvarligt at overtage en anden virksomhed eller en bestemt forretningsdel

3.33. Krav om register over finansielle kontrakter (§ 185)

Finans Danmark bemærker, at forslaget indeholder en hjemmel til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om, at visse fondsmæglerselskaber skal etablere et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået. Finans Danmark finder hjemlen overflødig, da Kommissionens delegerede forordning 2016/1712 finder direkte anvendelse.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de nugældende regler om et register over finansielle kontrakter, der implementerer BRRD.

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1712 indeholder en bestemmelse om, at den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden skal kræve, at institutter, for hvilke der er udarbejdet en afviklingsplan, som indeholder bestemmelser om afviklingsforanstaltninger, skal føre et detaljeret register over finansielle kontrakter med de oplysninger, der er angivet i forordningens bilag.

Det vurderes, at kravet om overholdelse af forordningen bør fremgå af lovgivningen. Det vurderes på den baggrund hensigtsmæssigt at videreføre bemyndigelsen til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om, at fondsmæglerselskaber, for hvilke der er udarbejdet en afviklingsplan, som indeholder bestemmelser om afviklingsforanstaltninger, skal udarbejde register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskaber har indgået.

Et register over finansielle kontrakter er med til at sikre en god afvikling af en virksomhed, hvis virksomheden bliver nødlidende.

Eftersom afviklingsstrategien for alle eksisterende fondsmæglerselskaber i dag er konkurs, vurderes det, at bestemmelsen ikke vil have nogen reel effekt for nogen af de eksisterende fondsmæglerselskaber i dag.

3.34. Erhvervsministerens beføjelser vedr. krav til nedskrivningsegne passiver (§ 204)

Finans Danmark bemærker, at forslagets § 204 indeholder en bestemmelse, der sikrer, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende kravet om nedskrivningsegne passiver. Videre påpeger Finans Danmark, at det er uhensigtsmæssigt, at man ikke i lovbemærkningerne udtømmende redegør for, på hvilken måde reglerne kan fraviges til ugunst for erhvervslivet. Derudover bemærker Finans Danmark, at erhvervsministeren ikke iht. § 267 h i lov om finansiel virksomhed har bemyndigelse til at fastsætte krav, der fraviger fra de i loven vedtagne regler. Finans Danmark anfører, at bestemmelsen derfor giver anledning til bekymring i relation til fondsmæglerselskaber.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende regler, der implementerer BRRD II, der trådte i kraft den 28. december 2020. Ministeren har således i lov om finansiel virksomhed samme bemyndigelse til at fastsætte og fravige regler, som forslås i lovforslaget. Bemyndigelsen er således ikke udvidet i forhold til lov om finansiel virksomhed.

Af lovbemærkningerne fremgår det, at bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om beregningen af kravet om nedskrivningsegne passiver, på hvilket grundlag Finanstilsynet skal fastsætte kravet samt hvordan kravet skal opfyldes og regler om dispensation fra opfyldelse af kravet. Det fremgår, at bemyndigelsen bl.a. giver mulighed for at fastsætte regler om,

hvornår kravet om nedskrivningseggede passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, helt eller delvist kan opfyldes med en garanti stillet af afviklingsenheden.

3.35. Kontraktmæssig anerkendelse af suspension (§ 214)

Finans Danmark bemærker, at forslaget § 204 går videre end teksten i BRRD II, der kun stiller krav om en klausul for finansielle kontrakter og ikke alle kontrakter. Videre påpeger Finans Danmark, at det skal fremgå af bemærkningerne, at der er tale om en overimplementering i forhold til BRRD II.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der implementerer BRRD, der trådte i kraft den 28. december 2020.

Bestemmelsen indeholder en pligt til at indsætte en klausul, der anerkender bl.a. Finansiell Stabilitets beføjelser til at suspendere rettigheder og forpligtelser i medfør af en kontrakt i forbindelse med bl.a. restrukturering eller afvikling af virksomheden i de kontrakter, som virksomheden indgår, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Finansiell Stabilitet kan i dag suspendere forfaldne betalings- og leveringsforpligtelser i henhold til en kontrakt, som en virksomhed under afvikling har indgået. Finansiell Stabilitet kan derudover suspendere en sikret kreditors ret til at søge sig fyldestgjort i sikkerheder stillet af en virksomhed under afvikling og suspendere kontraktretlige ophørsrettigheder. Suspensionen løber fra dens offentliggørelse og indtil udløbet af næste hverdag. Den har derfor alene virkning i en meget begrænset tidsperiode.

Finansiell Stabilitets suspensionsbeføjelser gælder i relation til alle kontrakter, som virksomheden under afvikling eller restrukturering har indgået, og hvor suspension er relevant. Dvs., hvor kontrakten indeholder bestemmelser om forhold, som kan suspenderes, herunder om f.eks. betalings- eller leveringsforpligtelser. De danske fondsmæglerselskaber, der er omfattet af BRRD, er allerede efter de gældende regler forpligtet til at indsætte en klausul, der anerkender, at forpligtelsen, som kontrakten vedrører, er underlagt Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser.

3.36. Udeladelse af implementering af IFD

Den danske Fondsmæglerforening opfordrer generelt til at valg om ikke at implementere konkrete bestemmelser i IFD, f.eks. regler i direktivet om aflønning under henvisning til den politiske aftale om aflønning i den finansielle sektor, anføres og begrundes udtrykkeligt i lovbemærkningerne. Den danske Fondsmæglerforening fremhæver tre foreslåede bestemmelser, hvor Den danske Fondsmæglerforening savner implementering i bestemmelsernes ordlyd.

I forhold til den foreslåede § 119, stk. 1, om det individuelle solvensbehov og den foreslåede § 122, stk. 2, om likviditetskrav opfordrer Den danske Fondsmæglerforening til, at IFD-bestemmelsernes krav om skriftlighed i forbindelse med en afgørelse fra Finanstilsynet angives direkte i de foreslåede bestemmelser eller som alternativ i lovforslagets bemærkninger. Skriftlighedskravet skal angives uanset at de rettigheder, der følger af et skriftlighedskrav, også i udgangspunktet vil gælde efter almindelig dansk forvaltningsret. Den danske Fondsmæglerforening henviser til, at der er tale om en beskyttelse af fondsmæglerselskaber på europæisk niveau.

I forhold til den foreslåede § 120, stk. 1, om vejledning om yderligere kapital opfordrer Den danske Fondsmæglerforening til, at hensynet til proportionalitetsprincippet, der er angivet i den omhandlede IFD-bestemmelse, angives direkte i bestemmelsen og ikke kun i lovbemærkningerne.

Kommentar

Det medgives, at det eksplicit angivne skriftlighedskrav i de omhandlede IFD-bestemmelser i relation til lovforslagets §§ 119, stk. 1, og § 122, stk. 1, bør behandles i lovbemærkningerne.

Bemærkningerne til lovforslagets § 119, stk. 1, udbygges derfor, så det fremgår, at Finanstilsynet skriftligt skal begrunde en beslutning om at fastsætte et individuelt højere krav til kapitalgrundlaget i form af et tillæg til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlagskrav efter artikel 11 i IFR, jf. artikel 40, stk. 5, i IFD. Det indebærer bl.a. en klar redegørelse for Finanstilsynets fulde vurdering af de elementer, der er omhandlet i de foreslåede stk. 1 og 2. Tilsvarende udbygges bemærkningerne til lovforslagets § 122, stk. 1, så det fremgår, at Finanstilsynet skriftligt skal begrunde en beslutning om at fastsætte et særligt likviditetskrav ved at give en klar redegørelse for den fulde vurdering af de elementer, der er omhandlet i de foreslåede stk. 1-3, jf. artikel 42, stk. 5, i IFD.

For så vidt angår henvisningen til proportionalitetsprincippet i IFD-bestemmelsen i relation til lovforslagets § 120, stk. 1, fremgår det af lovbemærkningerne, at Finanstilsynet vil bringe bestemmelsen i anvendelse på baggrund af en konkret individuel vurdering af fondsmæglerselskabet, og under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip. Videre skal størrelsen, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter fondsmæglerselskabet udfører inddrages ved ovenstående vurdering. Det medgives dog, at proportionalitetsprincippet bør medtages direkte i lovforslagets § 120, stk. 1, og bestemmelsen vil derfor blive præciseret i overensstemmelse hermed.

For så vidt angår Den Danske Fondsmæglerforenings høringssvar til afviselse af IFD-bestemmelser i relation til aflønningsområde henvises til afsnit 3.16 og 3.25.

3.37. Ikrafttræden

Den danske Fondsmæglerforening bemærker, at gennemførelsen af CRD V i dansk ret er sket med virkning fra den 28. december 2020, hvorefter fondsmæglerselskaber i perioden frem til den 26. juni 2021, som er ikrafttrædelsesdatoen for lovforslaget, vil være underlagt CRD V. Den danske Fondsmæglerforening finder dette uhensigtsmæssigt og oplyser samtidigt at være blevet bekendt med, at der i Finland er iværksat en overgangsordning, der betyder, at finske fondsmæglerselskaber ikke vil være omfattet regler i CRD V, hvorefter Den danske Fondsmæglerforening opfordrer Finanstilsynet til at sikre en tilsvarende overgangsordning for danske fondsmæglerselskaber.

Finans Danmark bemærker, at fondsmæglerselskaber vil være underlagt CRD V i perioden fra den 28. december 2020 frem til den 26. juni 2021, hvilket Finans Danmark finder uhensigtsmæssigt. Finans Danmark oplyser samtidigt at være blevet bekendt med, at der i Finland er iværksat en overgangsordning, der betyder, at finske fondsmæglerselskaber ikke vil være omfattet regler i CRD V, hvorefter Finans Danmark opfordrer Finanstilsynet til at sikre en tilsvarende overgangsordning for danske fondsmæglerselskaber eller på anden vis tage hensyn hertil.

Kommentar

Implementeringen af CRD V er sket med henblik på at sikre rettidig gennemførelse af EU-retlig regulering, dvs. med ikrafttrædelse den 28. december 2020. På tidspunktet for fremsættelse af lovforslag vedrørende implementering af CRD V den 19. november 2020 var der ikke klarhed over den i EU forhandlede løsning for perioden mellem den 28. december 2020 og 26. juni 2021, der også først er offentliggjort i EU Tidende den 26. februar 2021.

Det er vurderingen, at bestemmelserne, som gennemfører CRD V, i begrænset omfang vil have effekt på danske fondsmæglerselskaber, herunder ingen væsentlige erhvervsøkonomiske konsekvenser, og det forventes ikke, at den mellemliggende periode vil skabe en ulige konkurrencemæssig stilling i forhold til øvrige fondsmæglerselskaber i EU.

3.38. Databeskyttelse

Datatilsynet bemærker, at lovforslaget indeholder en række bestemmelser, der indebærer behandling af personoplysninger. Datatilsynet anbefaler derfor, at Finanstilsynet i lovforslagets almindelige bemærkninger indsætter et særskilt afsnit om lovforslagets forhold til databeskyttelseslovgivningen og foreslår i den forbindelse at inkludere en beskrivelse af kategorien af de personoplysninger, der behandles i lovforslaget.

Kommentar

Databeskyttelse og behandling af personoplysninger vurderes relevant for lovforslaget, og fokus herpå er af afgørende karakter.

Med lovforslaget er der foreslået bestemmelser, herunder bl.a. i lovforslagets §§ 59 og 75, der giver adgang til, at der kan ske behandling af almindelige og

følsomme personoplysninger om personer. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at indsætte et afsnit i lovforslagets almindelige bemærkninger og anføre, at behandlingen af almindelige og følsomme personoplysninger om personer skal ske under iagttagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) samt lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Aalborg Universitet
 Aarhus BSS
 Advokatsamfundet
 Akademisk Arkitektforening
 Akademikerne
 Andelskassen
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
 Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES)
 Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)
 CBS
 CEPOS
 Computershare
 DAFINA
 Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA)
 Danmarks Nationalbank
 Danmarks Skibskredit A/S
 Dansk Aktionærforening
 Dansk Arbejdsgiverforening
 Dansk Byggeri
 Dansk Ejendomsrådgiverforening
 Dansk Energi
 Dansk Erhverv
 Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM)
 Dansk Industri
 Dansk Iværksætter forening
 Dansk Investor Relations Forening - DIRF
 Dansk Kredit Råd
 Dansk Management Råd
 Dansk Metal
 Dansk Standard
 Danske Advokater
 Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening
 Danske Maritime
 Danske Rederier
 Danske Regioner
 Den Danske Aktuarforening
 Den Danske Dommerforening
 Den Danske Finansanalytikerforening

Den danske Fondsmæglerforening
Det nationale netværk af virksomhedsledere
Det økonomiske råds sekretariat (DØRS)
Drivkraft Danmark
Ejendomsforeningen
Experian
Fagbevægelsens Hovedorganisation
FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer
FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel
FinansDanmark
Finans og Leasing
Finansforbundet
Finanshuset i Fredensborg A/S
Finansiel Stabilitet
Finanssektorens Arbejdsgiverforening
First North
Forbrugerrådet Tænk
Forbrugsforeningen
Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber
Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen
Foreningen Danske Revisorer
Foreningen for platformsøkonomi
FOREX
Forsikring & Pension
Forsikringsforbundet
Forsikringsmæglerforeningen, v/ Direktør Flemming Kosakewitsch
Frivilligrådet
FSR – danske revisorer
Garantiformuen
Garban-Intercapital Scandinavia
HK
Horesta Arbejdsgiverorganisation
Håndværksrådet
Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO)
Intertrust (Denmark)
ISACA Denmark Chapter
IT-branchen
KommuneKredit
Kommunernes Landsforening
Komiteen for god selskabsledelse
Kromann Reumert
Kuratorforeningen
Københavns Universitet
Landbrug & Fødevarer
Landsdækkende banker
Landsforeningen af forsvarsadvokater
Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug
Ledernes Hovedorganisation
Liberale Erhvervs Råd

Lokale Pengeinstitutter
 Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD)
 Mybanker
 NASDAQ Copenhagen A/S
 Nets A/S
 Nokas Kontantservice P/S
 Nordic Blockchain Association
 Oxfam IBIS
 Parcelhusejernes Landsforening
 Postnord Juridiske afdeling
 Revisornævnet
 Rigsrevisionen
 Roskilde Universitetscenter
 Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening
 Syddansk Universitet
 Telekommunikationsindustrien i Danmark
 Udbetaling Danmark
 VISA
 VP Securities A/S
 Western Union
 Thomson Reuters Nordic
 Transparency International Danmark
 Ørsted

Færøerne og Grønland

Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne
 Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland

Andre

Den Europæiske Centralbank

5. Oversigt over organisationer som har haft bemærkninger med indhold

Følgende organisationer m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Dansk Erhverv
 Datatilsynet
 Den danske Fondsmæglerforening
 Finans Danmark
 Forsikring & Pension